Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Loan báo Mỹ đang duyệt lại hoàn toàn chính sách đối với Bắc kinh và mong rằng TC sẽ có hành động đáp ứng

N.T. Mỹ tin tưởng Trung Cộng sẽ khuyên bảo B.V. thương thuyết thật sự

NĂM THỨ BẢY ★ Số 1.847 CHỦA NHỰT 25, THỨ HAI 26-4-71 (1 và 2 THÁNG TƯ TÂN HỢI)

NHẬT BÁO TIỀN TUYẾN

TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM TỰ DO

Tòa soạn Điện thoại : D.S 99.888. Q.S. 40.271 ● Trị-sự và Quản-Lý : 198 đường Gia Long Saigon ◇ Điện thoại số 20.966

HÔM NAY :

Đọc trang 6 :
VĂN HỌC NGHỆ-THUẬT
VIÊN-LINH phụ trách

8 trang

12 đồng—Đô thành
★ Giá lẻ các tỉnh : 14 đồng.

PHÁT HÀNH 9 giờ sáng mỗi ngày

ĐỂ CHẤM DỨT CHIẾN CUỘC B DƯƠNG

◻ Ngoại Trưởng Mỹ mong rằng đề nghị của Tổng Thông Thiệu mời các Phái đoàn Quốc tế tới quan sát cuộc bầu cử tại VNCH sẽ được đáp ứng rộng rãi. ◻ Tổng Thống Nixon đã có sẵn thời biểu rút quân nhưng chưa tiết lộ cho ai biết.

HOA TH ĐỐN 23.4 (AFP)— Trong 1 cuộc họp báo hàn thử sau vừa qua, ngoại trưởng Mỹ William Rogers đã bày tỏ hy vọng của Mỹ muốn thấy mối bang giao với Trung cộng được cải thiện tốt đẹp sau khi đoàn tuyển thủ bóng bàn Mỹ đã qua thăm Trung cộng. Hoa thịnh Đốn và Bắc kinh sẽ rút tiến việc trao đổi khách thăm viếng như các nhà thể thao, y sĩ, nhà giáo dục và kỹ giả. Ngoại trưởng Mỹ cũng không gợi bỏ việc có thể Trung cộng sẽ đi tới việc khuyên bảo BV nên thương thuyết thật sự để chấm dứt chiến cuộc ở Đông dương. Và hiện nay Mỹ đang tiếp tục duyệt xét hoàn toàn chính sách đối với Bắc Kinh. Và mong rằng Bắc Kinh sẽ có hành động đáp ứng lại. Nhưng Mỹ hiện chưa có quyết định gì về vấn đề Trung Cộng gia nhập LHQ.

Đi sâu vào chi tiết về vấn đề ĐD Ngoại trưởng Mỹ cho rằng chỉ có 1 sự đoạn kết lớn của nhân dân Khmer đang sau chánh phủ Nam-vang đối với Bắc Kinh. Và mong rằng Bắc Kinh sẽ có hành động đáp ứng lại. Nhưng Mỹ hiện chưa có quyết định gì về vấn đề Trung Cộng gia nhập LHQ.

Đi sâu vào chi tiết về vấn đề ĐD Ngoại trưởng Mỹ cho rằng chỉ có 1 sự đoạn kết lớn của nhân dân Khmer đang sau chánh phủ Nam-vang để chấm dứt chiến cuộc ở Đông dương. Và hiện nay Mỹ đang tiếp tục duyệt xét hoàn toàn chính sách đối với Bắc Kinh. Và mong rằng Bắc Kinh sẽ có hành động đáp ứng lại. Nhưng Mỹ hiện chưa có quyết định gì về vấn đề Trung Cộng gia nhập LHQ.

Tại miền Nam VN, ông Roger mong rằng đề nghị của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu mời các phái đoàn quốc tế tới quan sát cuộc bầu cử tại VNCH sẽ được đáp ứng rộng rãi. Riêng về phía Mỹ ngoại trưởng Roger cam kết là sẽ hết sức và tư và sẽ bảo toàn đúng ngoài cuộc đầu phiếu này. Khi nói tới những cựu chiến binh phản chiến đòi Roger cho rằng các cựu chiến binh đang biểu tình chống đáng tôn trọng nhưng chúc chân lý

Xem tiếp trang 8 A

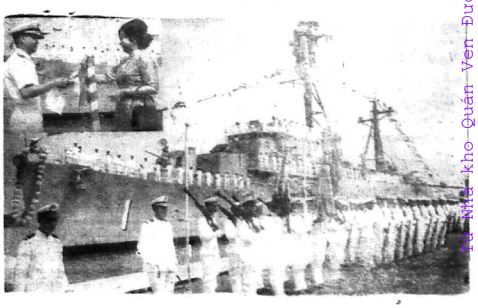

TRUNG TƯỚNG NGUYỄN VĂN LÀ CHỦ TỌA

LỄ PHÁT GIẢI THƯỞNG THI ĐUA BÀY TỎ LẬP TRƯỜNG VÀ PHÓNG SỰ do Cục Tâm Lý Chiến tổ chức

● Hiện diện trong buổi lễ Ngoại Thiếu Tướng Trần văn Trung còn có ông Đệ nhứt Phó Chủ Tịch Thượng Viện Huỳnh văn Cao và bà Nghị sĩ Phan Nguyệt Minh.

SAIGON (TP).— Lễ phát giải thưởng thi đua Bày tỏ lập trường và giải phóng sự T.ĩ.ĩ.P.hong do Cục TLC tổ chức lúc 9g30 sáng 23-4-71 đã được đặt dưới quyền chủ tọa của Trung tướng phó tổ Bình định, phái viên Tổng tham mưu trưởng Quân lực VNCH.

Tham dự trong buổi lễ này có sự Nghị sĩ Đệ nhất phó Chủ tịch Thượng viện Huỳnh văn Cao, bà Nghị sĩ Nguyễn văn Thơ, Thiếu tướng Tổng Cục trưởng Tổng Cục CTCT, Thiếu Tướng chỉ huy trưởng trường Bộ Binh Thủ Đức, Đại tá trưởng phòng 5 Bộ Tổng Tham Mưu và một số đông

Xem tiếp trang 8 E

Nói chuyện thân mật với báo chí, Th. Tướng Tổng Cục Trưởng Tiếp Vận cho biết

Trong 2 năm nữa QĐ có thể TỰ TÚC VỀ THỰC PHẨM

★ MỘT KẾ HOẠCH ĐÃ ĐƯỢC TRÙ LIỆU VÀO NĂM TỚI ĐỂ HƯỞNG 1/10 QUÂN ĐỘI VÀO CÔNG TÁC SẢN XUẤT HẦU TĂNG THU CHO NGÂN SÁCH QUỐC GIA

SAIGON(TV)24-4.—ViTướng lãnh 2 sao lãnh đạo ngành huyết mạch của quân lực VNCH trong cuộc tiếp xúc thân mật với 1 số báo chí vào trưa thứ sáu tại Cục Quản Tiếp Vụ đường Tô hiến Thành Sàigòn đã đề cập tới không ngại ngùi e của ngành Tiếp Vận cung cấp nhu cầu cho hơn 1 triệu binh sĩ và những nơi xung yếu [illegible] đóng góp trong việc phát triển kinh tế khi chiến tranh chấm dứt.

Thiếu tướng Đặng văn Khuyên, Tổng Cục trưởng Tổng cục Tiếp Vận kiêm Tham mưu phó Tiếp Vận quân lực VNCH—I bộ nội trợ của hơn 1 triệu binh sĩ hay hơn 4.500.000 nhân khẩu gồm vợ con binh sĩ đã nói về những khó khăn và cố gắng trong ngành Tiếp Vận mà nhiệm vụ là lo từ cái ăn, cái mặc và cho đến cái thốt khi người chiến sĩ lâm xuống.

Mối bận tâm hiện nay của T.T. Khuyên là làm sao giúp đỡ cải tiến sinh hoạt của quân nhân và gia đình trong hoàn cảnh «nước nghèo, lương ít».

Tuy nhiên, TT Khuyên bày tỏ niềm tin tưởng rằng trong vòng hai năm tới, quân đội có thể tự túc được về

Xem tiếp trang 8 B

Mặc dầu bị lỗ mỗi tháng 150 triệu vì ảnh hưởng hối xuất song hành :

QUÂN TIẾP VỤ ĐỀ NGHỊ DUY TRÌ Bán hàng theo giá cũ đến tháng 6-72

★ Hiện có trên 1 triệu khẩu phần Quân nhân và 4 triệu rưỡi khẩu phần vợ, con Quân nhân được mua QTV hàng tháng ★ Những biện pháp chận đứng hàng QTV bán ra ngoài đã thu được kết quả.

◻ VIỄN HỒNG

SAIGON (TT) 24-4 — Trong cuộc phỏng vấn đặc biệt dành cho một số ký giả đại diện các nhật báo thủ Đô vào trưa 23-4-71 tại Cục Quản Tiếp vụ trại Tô hiến Thành Đại Tá Nguyễn hữu Bảo, Cục Trưởng Cục Quản Tiếp vụ đã cho biết với lối xuất song hành, giá vốn hàng Quân Tiếp vụ đã tăng lên 130đ/ổ và nếu duy trì giá bán cũ, mỗi tháng Quân tiếp vụ sẽ phải chịu đựng một khoảng lỗ ước tính là 150 triệu đồng.

Theo Đại Tá Cục Trưởng thì QTV đã cố gắng để thực hiện đề nhu yếu phẩm để phân bán từ ngày đầu đến tháng 6-72 sẽ phải xin thêm chính phủ tài trợ cho một ngân khoản là 1.713.262.620đ để bù đắp vào số tiền bị lỗ là. Do đó, trong khi chờ quyết định của chính phủ Quân tiếp vụ vẫn bán theo giá cũ và cho tới ngày ngày 20-4 vừa qua, nghĩa là 45 ngày sau ngày bao hành các biện pháp kinh tế tài chính mới, Quân tiếp vụ đã lỗ 124535,752đ00

Đại tá Cục trưởng Quân Tiếp vụ đã đưa ra một vài thí dụ cho thấy rõ sự lỗ vốn do chăng hạn như một kí đường giá vốn mới là 70đ và Quân tiếp vụ chỉ được phép bán cho quân nhân và gia đình với giá 40đ trong khi giá thị trường là 80đ. Đại tá Bảo nói: «Để bù đắp vào sự lỗ vốn đó, Quân Tiếp vụ đã đề nghị xin chính phủ tài trợ để tiếp tục

Xem tiếp trang 8 C

Hôi 19g30 chiều ngày 22-4-71 Phu Nhân Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đã đến chủ tọa lễ đặt đầu Khu trù hạn Trần Hưng Đạo (HQ1) có hình trong thể tại Bến Bạch Đằng.

(TRÊN) : Phu Nhân Tổng Thống đang cắp chai rượu để đặt vào trụ hạn Trần Hưng Đạo (HQ1) và quang cảnh Chiến Hạm Khu Trù Hạn THĐ trong buổi lễ đó đầu. (Ảnh THANH HUY)

Phu nhân TTưởng CHỦ TỌA LỄ ĐẶT VIÊN ĐÁ

đầu tiên xây Trung Tâm Văn Hóa Xã Hội Bộ Tổng Tham Mưu

SAIGON — Bà Trần thiện Khiêm Phu nhân Thủ Tướng Chánh phủ, vừa cùng đã đến chủ tọa lễ đặt viên đá đầu tiên Trung tâm Văn Hóa Xã Hội trong khuôn viên Bộ TTM QLVNCH. Nhân dịp này, bà đã tặng 200.000đ và nhận làm mẹ đỡ đầu trung tâm này.

Tiếp Đã Giám Mục Sài Gòn Nguyễn văn Bình đã tới dự buổi lễ đặt bộ tinh thần và Ông Hà Lan Đại sứ Trung Hoa Dân Quốc cùng gần 10 triệu đồng tăng Trung Tâm Văn Hóa Xã Hội.

Trung tâm này do Linh mục Trần Quý Thiện sáng lập với mục tiêu duy nhất là phục vụ các gia đình quân cụ thuộc Bộ Tổng Tham Mưu không phân biệt tôn giáo, giai cấp thời hạ tọa chuẩn Đức Đức Tin Đục và Thế Đục.

Dự án xây cất Trung Tâm gồm nam khu vực Khu Trung tiểu học có thể chứa 2.000 học sinh, Khu Hướn gồm 12 phòng, Khu Kỹ Nhu việc cho 200 em Khu vũ đường và Khu Hành chánh thư viện.

Tất cả các khu này sẽ liên lạc nhau bằng các hành lang nối liền và nằm trên một khuôn đất hơn 4.000 thước vuông. Kinh phí kiến thiết và trang bị dự trù là 37.800.000đ VN. Thời dự định, Trung Tâm này sẽ hoàn thành giữa năm 1972.

Buổi lễ đã kết thúc bằng một tiệc trà thân mật. Hiện diện cùng có Trung Tướng Đặng văn Quang Phụ tá đặc biệt tại Phủ Tổng Thống, bà Nghị sĩ Nguyễn văn Thơ, và một số đông quan khách Việt Mỹ.

Hôm 9g sáng ngày 25-4-71 Tổng Trưởng Thông Tin Ngô Khắc Tỉnh và Thiếu Tướng Trần văn Trung TCTITCCTCT đã cắt băng khai mạc triển lãm và thí tích thu được của CSBV tại Lào Kampuchea tại cổng trường Chi Lăng đường Tự Do.

ANH TRÊN : Ông Tổng Trưởng Thông Tin và TT Trần văn Trung cắt băng khai mạc (góc) và đi xem các súng phóng hỏa tiễn nhiều nòng của Cộng quân. (Ảnh THANH HUY)

3 Sư đoàn của BV ở Hạ Lào hiện có mặt ở ASHAU ?

Các thông tin viên ngoại quốc có mặt ở bộ tư lệnh hành quân Lam Sơn 720 hôm 23-4 cho hay rằng hiện đã có hơn một tiểu đoàn quân VNCH đã vào hoạt động trong thung lũng Ashau. Cho đến nay cuộc hành quân Lam Sơn 720 đã bước qua ngày thứ 10 nhưng hiện vẫn chưa có cuộc đụng độ lớn nào đã diễn ra. Theo thiếu tá Võ văn Trị phát ngôn viên của sư đoàn 1 bộ binh VNCH thì nay mai sẽ có đụng độ với quân BV trong vùng và quân BV sẽ không có đủ quân để đương đầu với quân ta và địch phải dời quân tăng viện Thiếu tá Trị cho biết rằng các sư đoàn 308, 304 và 320 trước đây đã giao chiến với quân VNCH ở hạ Lào trong cuộc hành quân Lam Sơn 719 hiện đã có mặt ở thung lũng Ashau.

Mặt khác, tại căn cứ hỏa lực Gladiator, ở cách Ashau 15cs về phía đông bắc, trung tá Barlow, 39 tuổi, chỉ huy trưởng cả cứ đã cho hay rằng quân BV hiện đang tập trung quân và ông tin chắc rằng giao tranh sẽ xảy đến. Trung tá Barlow cho biết rằng từ trước đến nay

Oanh tạc sâu vào nội địa BV

Các phát ngôn viên quân sự Hoa kỳ loan báo rằng trong hơn thời năm tuần rồi các oanh tạc cơ phái lực Hoa kỳ đã tấn công các dàn hỏa tiễn địa không (SAM) của BV sâu trong nội địa BV cách Hà nội đến 201cs về phía nam xanh hóa tiễn phòng không của BV đã bắn vào các thám thính cơ HK đang tìm cách chụp hình 1 căn cứ không quân đánh cho các phản lực cơ Mig. Người tin quân sự Mỹ cho biết rằng cứ cho rằng hơn 1 phần ba số phản lực cơ Mig của BV đã bắn vào các cuộc tấn công các ở phòng không của BV hơn thế nữa ở cách vùng khu quân sự đến 264 cs và đã là những cuộc oanh tạc sâu nhất trong nội địa BV kể từ tháng 11 đến nay.

Bản về dự luật «Qui chế Quân nhân trừ bị»

2 DB Huy và Ng Lý Tưởng đánh nhau ở nghị trường

◻ Qui chế Quân Nhân trừ bị chỉ được 41 Dân Biểu biểu quyết chấp thuận (thiểu túc số)

● NHẬT GIANG

SAIGON 24-4 (NG).— Sáng 24-4 Một cuộc đánh lộn đã xảy ra ngay trong hội trường Hạ viện giữa hai DB Phan xuân Huy và Nguyễn lý Tưởng.

Dân biểu Phan xuân Huy đã nhào lại đánh DB Tưởng tát cả 4 xách cặp bước vào trong hội trường và nếu các DB xung quanh không nhào lại can 2 bên thì có lẽ cuộc đánh lộn sẽ diễn ra có vũ công quyền mục và gây cấn. Sở dĩ có cuộc đánh lộn này vì DB Nguyễn lý Tưởng đã có phát một bực thư trong đó có đoạn kết tội DB Huyền đã chủ mưu thâm ám ở Thanh Bồ Đức lợi ở Đà Nẵng trước đây. DB Huy đã xin cùng chư vị DB Nguyễn lý Tưởng đã bèu sau và vả bạn cho mình! Sau khi hai DB xin bắt tay nhau rồi mọi chuyện đều vô mùi «May, tao» cũng đã diễn ra một hồi khá lâu, sau một cuộc cãi vã mới tạm êm !

Sau đó, hội Trường [illegible] xin sửa đổi thêm một lần nữa khi cuộc biểu quyết chấp thuận trên nguyên tắc dự luật qui chế Quân nhân trừ bị bất thành vì chỉ có được 41 Dân biểu chấp thuận, sau đó mới bào kiến nghị gồm 24 thứ kỳ đòi mình đành đầu phiếu được [illegible] ông Chủ tịch và cuộc mình đành đầu phiếu sắp tới diễn ra thì ông Chủ tịch lại tại đây

Xem tiếp trang 8 D

Hàng Không V.N. HẠI BÁO CHÍ !

SAIGON— Được biết sáng thứ bảy 24-4 tại phi cảng nhân lãng công thì Hàng Không VN vẫn cuốc chuyến bay đi các tỉnh. Nhưng thay! chuyến cho hành khách và hàng hóa cùng bắc chi thì hãng HKVN đã! chỉ cho hành khách của hàng hóa và báo chí bị bỏ lại.

Như vậy là tất cả các báo thủ đô ra ngày 24-4 đều bị HKVN «làm mồi» không đi tới các tỉnh trên toàn quốc.

Chúng tôi lên án việc làm tắc trách này của Hãng HKVN

Điều tra phóng sự đặc biệt của Tiền Tuyến

BUÔN LẬU TỪ N.VANG CHÂU ĐỐC—SÀI GÒN

★ Nạn Bạch phiến sẽ trở thành một vấn đề nan giải chăng ? ◻ Hoa kiều chủ nhà buôn T.A. tại Châu Đốc là đầu giây buôn lậu Bạch phiến ở vùng biên giới hiện nay ?

(13) — Tìm hiểu các biện pháp đối phó với nạn Bạch phiến và Ma túy tại VN hiện nay. Ngoài các cơ quan liên hệ như Quan thuế, cảnh sát QG có nhiệm vụ theo dõi, khám phá các tổ chức hoạt động trong nước, còn có cơ quan tình báo Mỹ (CIA) ngăn chặn các đường giây từ ngoại quốc xâm nhập vào VN.

Các biện pháp trên được đề trù của giới trách nhiệm VN cũng như HK đã bắt đầu lưu tâm, sau khi cố tin Bạch phiến và Ma túy được chuyển vận vào nội địa VN và đang lan tràn trong ý nói bí Đồng Minh ở VN tiêu thụ bạy mang bệnh phiến không ít mà người ta được biết việc này đã xảy ra từ lâu rồi chứ không phải mới đây ? như mọi người được biết.

Bạchphiến sẽ trở thành vấn đề nan giải chăng ?

Người ta cũng thắc mắc không hiểu Bạch phiến có tiềm sát bại từ trình thân lâu thế các binh sĩ ? cách quan trọng như vậy, nhưng là HK có tiếng rất trọng nhân mạnh của họ. Tại sao giới trách nhiệm lại vẫy bắt [illegible] số con buôn lâm thường ? trong khi cơ quan (CIA) đã từng có tiếng giàu điệp gián nhưt thế giới mà không có biện pháp tiêu diệt hay ngăn chặn sao nầy từ khi vẫy ra ? Kể ra cũng hơi khó hiểu.

Cũng trong việc bắt trừ nạn Bạch phiến trên, ngoài cơ quan (CIA) Mỹ, người ta còn được biết thêm 1 cơ quan tình báo Mỹ khác nữa với cái tên (CID) cũng được nhà hữu trách Hoa kỳ giao phó trọng trách có nhiệm vụ bắt trừ nạn nầy mà nghe nói cơ giới mà không có biện pháp tiêu diệt hay ngăn chặn sao nầy từ khi vẫy ra ? Kể ra cũng hơi khó hiểu.

Xem tiếp trang 8 C

VIẾT VỀ

NHỮNG CHIẾN SĨ ĐÃ NẰM XUỐNG VÀ NHỮNG NGƯỜI CHIẾN THẮNG HẠ LÀO

★ Từ chiến tuyến Trụ viết thư về cho chạ già : « Vì xa xôi cách trở khó gởi tiền về, vậy đề lâu lâu con sẽ mang tiền về cho số tiền được nhiều hơn» nhưng đề đâu đó không phải là tiền lương mà lại là tiền lương mà lại là tiền tử tuất...

◻ HẢI BẰNG — CHÍ TRUNG

(Tiếp. theo)

Là những chiến sĩ xem thường sự sống chết, thế nên Đại ủy Thành không ngại miệng nói đùa với Đại ủy Trụ vắp đi hành quân, mà mấy buổi quá tao sự mấy chết quá». Sau khi nghe vợ chồng người bạn nói như vậy Đại ủy Trụ cười cười, nhưng anh cũng vẫn không đầu nổi buồn trên gương mặt. Anh còn thoáng nét lo lắng và đã tâm sự với vợ chồng người bạn «tao nghĩ tao phải chết trong năm nay». Đi Đại ủy Thành có bồi thầy bói nào đã tiết lộ là anh sẽ chết, nhưng người bùng Nguyễn quốc Trụ không nói rõ cho Bà Thành biết là người thầy bói nào.

Điều đáng chú nhận khác, trong những chuyến hành quân trước qua đích Đại ủy Trụ phải khao khát tin tức thư từ của anh đối khi kéo dài đến 4/5 tháng liền. Biết tánh Trụ như vậy, cả nhà chỉ còn cách thấp thỏm đợi chờ cho tới khi nào anh trở về và nghe anh kể lại những trận chiến oai hùng, những nơi hiểm trở nguy nan mà anh đã đặt chân đến, cũng như những phút giây hiếm nguy mà anh chỉ còn nằm cách lưỡi hái tử thần trong đường tơ kẽ tóc.

Thế nhưng trong chuyến hành quân đường hơn là chuyến đi định mệnh nầy Đại ủy Nguyễn quốc Trụ đã gởi cho cô em gái của anh một bức thư khá dài thống thiết. Bức thư sau cùng của đời Trụ để ngày 17-2-71, lời lẽ trong thư khá vui vẻ. Anh bỏi thăm sức khỏe của từng người một trong gia đình. Vui giọng đi dồm nữa đưa cô ở thăm Trụ đã xin lỗi mấy người em của anh, nhất là anh lo lắng những phút giây nóng giận Anh đã làm cho các em Anh buồn và vì tánh nóng của anh.

Trong bức thư thật cảm động nầy người bùng Nguyễn Quốc Trụ không quên xin lỗi thân phụ của Anh, anh

Xem tiếp trang 8 H

XEM TRANG 3 : PHO'

Xin lưu ý bạn đọc :

Sau số này TIỀN TUYẾN nghỉ hàng tuần. Số bảo tới sẽ phát hành SÁNG THỨ BA 27-4-71. Bạn đọc nhớ đón xem

★ VUA CHẠY GỖ — KẺP ĐỘC

SINH VIÊN ĐỎ

Cộng Sản đã ra mặt cái chín, phủ kêu là «Chính phủ lâm thời». Thị Bình lấy nay vẫn đau khổ trong công việc phải kế khai về tổng tích chính phủ ấy. Người ta nói : «Chính phủ lâm thời đóng đô ở đâu ? Thị lặng tăng, người ta hỏi : «Đó đại sứ cho chính phủ lâm thời thì họ sẽ cầm đầu ở đâu ? ở rừng rú chăng ? Thị lại bỉ. Nhất là từ ngày Kampuchea được quân lực VNCH sang thăm, tăng tích của chính phủ lâm thời lếu bếu, bỉ ổi không thể gì có cứu R.

Giữa lúc đó, có kẻ sống ở miền Nam lại vẫn cư trường như chính phủ lâm thời của VC là ghê gớm lắm. Đó là sinh viên Huỳnh tấn Mẫm.

Anh này vừa tự nhận là đại diện cho sinh viên VN đề ký vào một tờ giấy nhàn đề : «Thỏa ước hòa bình Nhân Dân gồm có 9 điểm. Trong thỏa ước ấy, «chính phủ lâm thời» được coi là một thứ quan trọng cùng như vai tuồng mà miền Bắc gán cho nó.

Xuất xứ của cái thỏa ước hòa bình nầy chẳng khác gì một tuyên ngôn của CS vì nó được thỏa thuận ngay tại Hà nội vào tháng 12 năm 1970, giữa một số sinh viên phản chiến Hoa Kỳ và BV. Đặc biệt nhất Huỳnh tấn Mẫm của miền tự do ta cũng gởi chỉ kỳ vọng để ấn có

Sinh viên Mỹ có quyền ngăn ngừa, khoái nghe CS tuyên truyền đến nỗi vô [illegible] quốc kỳ Mỹ để trang cờ VC. Cũng như phụ nữ đã [illegible] sống lý cơ quyền nhẹ dạ. Được CS ve vuốt các bà nầy bên biểu thân vừa ân vừa tên, coi phong cảnh rất là một sự [illegible] đau thương.

(Xem tiếp trang 8)

TẠP GHI

TỪ PHÁ TẬP CHIẾN ĐẾN THẾP-VẬN CHIẾN

▣ Tuyệt viện : 83 vạn quân Xích My chịu trói ở Ngư Dương, 30 vạn quân Đức Quốc Xã đầu hàng ở Stalingrad... ▣ Nếu chiếm được con đường Tầm Bồn - Ba Lan - Savannakhet ! ▣ Thời hạn tiếp vận cấp bách trước mùa gió Tây Nam.

★ Bài của LAM GIANG

Thư biên khu

Kiến Phong, ngày 12-4-71
Kính gởi ông Lô Răng

Chúng tôi là những chiến sĩ biên phòng, đã là chiến sĩ thì chắc ông thừa hiểu phải nghèo lắm, đời sống rất là chật vật.

Đọc báo TT thấy tin chính phủ sắp cấp phát cho quân nhân hàng tháng một số đồ hộp, tin này chắc toàn thể quân nhân ai cũng mừng, nhưng riêng chúng tôi lại lo ngại, lo ngại vì không biết rồi đây chương trình này sẽ thực thi ra sao ?

Kế hoạch thì nghe ngon lành lắm, nào là chủ trương đưa hàng đến tận tay người binh sĩ, nào là giúp đỡ đời sống cao mực sống dân văn...

Nhưng thực tế thì lại quá phũ phàng. «Thật là đoạn trường ai có qua cầu mới hay». Chúng tôi là những chiến sĩ ở xa xôi tận Kiến Phong, từ trước đến nay hàng QTV được mua rẻ, là hạn chế, riêng mấy tháng mới đây thì bỗng nhiên người lính như chúng tôi chẳng còn thấy được một hột đường nào cả, trong khi đó ngoài thị trường thì chẳng thiếu gì bán với giá cắt cổ, và một số hàng QTV khác cũng quám thiếu dân dân.

Chúng tôi còn được biết 1 bao đường 100 kilô nhưng thật sự chỉ có 80 kilô trở xuống là nhiều, vì vậy các quầy hàng chẳng quám đem về bán lại cho binh sĩ vì sợ lỗ lã, rốt cuộc rồi thì một số người làm giàu to trên xương máu và mồ hôi của chúng tôi, chỉ có những người lính đã hi sinh nhiều và chịu nhiều thiệt thòi nhiều nhất. Ôi ! còn sự chưa xót và đau đớn nào hơn ? !

Lỗi tại đâu ? Bộ Kinh Tế ? Cục QTV ? Sở QTV quân khu ? hay tại Địa phương ? Ai sẽ chịu trách nhiệm ?

Thú thật với ông Lô Răng, chúng tôi rất chán ngán, mặc dầu chúng tôi rất ý thức bổn phận của chúng tôi trong lúc này, nhưng nhiều khi chúng tôi không khỏi thất vọng.

Bởi vậy mới lần chính phủ có một biện pháp mới nhằm giúp đỡ quân nhân là chúng tôi e ngại và sự e ngại của chúng tôi không phải là vô lý.

Ngày nào Chính Phủ và Quân Đội áp dụng 1 kế hoạch cung cấp hàng QTV cũng như những nhu yếu phẩm khác cho người lính một cách hữu hiệu hơn thì ngày ấy người lính như chúng tôi mới mong hưởng được đầy đủ quyền lợi mà Chính Phủ và Quân Đội dành cho, chớ còn như hiện nay thì không thể nào người lính được hưởng đầy đủ những gì mà đáng lẽ ra 1 người lính phải được hưởng.

Nếu không có gì trở ngại xin ông Lô Răng vui lòng cho đăng bài này nơi mục tạp ghi, có dịp khác chúng tôi sẽ đề nghị một giải pháp «Làm thế nào để đưa hàng QTV đến tay người binh sĩ».

Thành thật cảm ơn ông.

HS TRẦN VĂN HÒA KIẾN PHONG

Nhận được thư này, người phụ trách Tạp Ghi xin làng tai để giảng lên mục tiếng chuông. Chúng tôi vẫn mong mỏi giới hữu trách, nhất là bộ tham mưu Quân tiếp vụ mới — một số người mà kẻ viết những giòng này được biết là có khá nhiều thiện chí trong việc phục vụ anh em quân nhân để mất tới là thế này ngày hầu chương trình phân phối nhu yếu phẩm cho anh em binh sĩ, một chương trình đang được phối kiểm và thanh sát lại, được triển hữu hiệu và điều hoà... *Mong lắm thay !!*

Ký giả LÔ RĂNG

Bạn đã đọc ĐƯỜNG MÂY, đã thấy người phi công ngày viết lại những phi vụ hiểm nguy trong đời mình để bảo vệ tổ quốc, không gian. Mời bạn đọc thêm tập truyện

Ngoài Chân Mây

tập truyện tình của 7 tác giả
VÂN-TRƯỚC, NGUYỄN-THUỲ-LONG, KIỀU-THÊM, PHÙNG-NGỌC-ÂN, PHẠM-HỒ, HỒ PHONG, TRẦN-VIÊN-PHƯƠNG

✈ Không Gian xuất bản, đã phát hành trên toàn quốc

(Tiếp theo và hết)

Những cuộc hành binh vượt biên giới của ta đều do quyền tự vệ chính đáng mà ra. Nơi nào có giặc thì ta có quyền truy kích. Chúng ta nhìn Việt Cộng đã 9, 10 năm. Nhìn hoài không được thì phải mở cửa tiến đánh. Mục đích chính của những cuộc hành quân này không phải là chiếm đất cũng như không phải có tiêu diệt cho được chủ lực chiến đấu của định. Chúng ta chỉ cần phá hủy các hệ thống địa đạo, các kho tàng, đạn dược lương thực của địch mà thôi. Địch không chết vì súng đạn thì chúng có nguy cơ chết vì tuyệt lương. Nếu muốn tránh nguy cơ ấy thì chúng rút lui về Bắc hay nạp khí giới cho ta, rồi về bằng cửa chiêu hồi. Chúng ta không cần những cuộc giao tranh thực đẫm máu, chúng ta chỉ cần hủy diệt những cái gì nuôi dưỡng giặc, những cái gì giúp cho giặc trường tồn mà thôi.

Giặc có thể thực hiện quy luật I của du kích chiến, rút lui vào nội địa, nhử cho quân ta vào những miền hiểm trở, chúng chiếm cứ địa lợi, dân sẵn trận thế để đợi chúng ta. Chúng ta thừa biết những mưu mẹo cổ điển ấy nên không cần đuổi theo chúng. Những kho tàng khí giới, lương thực mà chúng đi chuyển đi không kịp đó là những mục tiêu mà chúng ta cần phải tiến tức khắc, hủy diệt cho bật gốc rễ để cho đến khi ta bỏ đất rút lui, giặc có trở về căn cứ cũ thì chúng không còn gì mà ăn, không còn gì mà xài nữa. Khi chúng ta rút lui đến lượt chúng ta đùng phá tập chiến để ngăn cản quân địch bám sát theo gót chân ta mục đích của phá tập chiến mà ta sử dụng còn gây trở ngại về sau cho việc tiếp vận của địch nữa.

Ngăn cản, hạn chế, tiêu hao, diệt trừ sự tiếp vận của địch, như vậy là ta đã hãm được bọn du kích phiến loạn ở Miền Nam vào cái cảnh tuyệt lương tuyệt viện. Lẽ cố nhiên là từ trước đến nay dù chưa làm vào cảnh tuyệt lương tuyệt viện, địch cũng đã cố gắng sưu tách lương thực ở nông thôn. Tình thế càng nguy nan thì chúng càng tìm đủ mọi cách để gỡ rối. Đây chính là cơ hội cho các lực lượng bình định nông thôn của chúng ta ra tay.

Cuộc hành quân Lam Son 719 tiến chiếm Tầm Bồn rồi lại lui về năm trong khuôn khổ một cuộc phá tiếp chiến, tiếp vận chiến. Không thể nhìn vào sự tiến thoái mà phán định hơn thua Chỉ nên nhìn vào kết quả phá hủy giao thông ngăn cản sự tiếp vận tương lai của địch mà xét định thành tích của đoàn quân Tây tiến. Còn những kho đạn, kho gạo mà chúng ta xí phần được là những kết quả nhân tiền, ai cũng hiểu được sự tổn thất của giặc, không cần phải biện giải nhiều lời.

Nếu một ngày nào đó có một sự phối hợp một thiết giữa những bạn Đồng minh chống Cộng ở Đông Nam Á, quân đội Thái Lan và Vương quốc Lào giữ chặt đoạn đường Savannakhet — Ba Lan (Pha Lane, quê hương của Kong Le) Cộng Hòa VN giữ đoạn đường Ba Lan — Tầm Bồn (Tchépone) thì lúc ấy lực lượng Cộng Sản mới thiệt lâm vào tình trạng cô lập, tuyệt viện.

Sau mùa Xuân Tây tiến của ta, BV chỉ còn có 1 thứ đề sửa chữa những đoạn đường bị phá hủy để kế tục việc tiếp vận đã bị gián đoạn. Đầu tháng 5, mùa mưa đến, việc di chuyển người và vũ khí đã không bị phi cơ của ta và Đồng minh oanh tạc, vấn cứ gặp rất nhiều chậm trễ, khó khăn.

III. — Thiên thời và chiến cuộc

Chữ THIÊN THỜI ngày nay có nhiều người hiểu qua nghĩa Thiên mệnh, Thiên số chứ ít người chịu khó hiểu theo đúng cái nghĩa mà Tôn Vũ Tử đã quy định trong chương «Thủy Kế» (Kế sách dầu tiên)

Theo Tôn Vũ Tử, Thiên thời là sức nóng, sức lạnh, khí âm khí dương, quy chế khí hậu. Thiên thời là thời tiết của trời.

Người Nga ở xứ lạnh, chịu lạnh giỏi hơn dân tộc khác nên trong chiến tranh, họ lợi dụng khả năng nại hàn. Thắng giặng dương lịch là thắng lạnh nhất, họ thường cho «ông tướng mùa Đông», «ông Tướng Janvier» đến rồi họ mới mở trận phản công quân địch.

Đó là một thí dụ về việc lợi dụng Thiên thời phục vụ chiến trận.

Xét thời tiết Đông dương thì những xứ Nam phần VN Cambốt, Ai Lao đều nhờ mưa vào mùa gió Tây Nam. Những nơi rừng rậm mưa lại càng nhiều, nước mưa bị cây rừng giữ lại nên chảy chậm và thường làm ngập các đường mòn xuyên sơn. Việc di chuyển binh sĩ, lương thực trên đường mòn lạm xương H.C.M gặp nhiều trở ngại. Việc Cộng chỉ có thể lợi dụng thống tư chưa mưa này để tiếp vận cho thật nhanh chóng. Dầu cho họ có áp dụng câu châm ngôn «đi ngày không đủ, tranh thủ đi đêm» thì họ cũng khó lòng tải cho được 20.000 tấn đạn dược mà binh sĩ của họ đòi hỏi để có thể chống cản chúng với chúng ta trong mùa mưa này được.

Đường bộ từ Tchépone vào đến chiến khu C thường mất đến 72 ngày (kể cả những ngày nghỉ dưỡng sức) có gắng cho vượt bực thì cũng mất khoảng 60 ngày. Như vậy việc lợi dụng những ngày nắng ráo của thắng tư coi như là vô vọng, tuyệt vọng. Biết rõ được chược điểm này, không quân của ta và Đồng Minh không có lý gì lại không khai thác. Dầu VC có cố gắng tuyên truyền trấn an binh sĩ của họ bằng những luận điệu thắng trận, vững kế ở một khu, chiến khu thiếu đạn dược vẫn cảm thấy mình bị cô lập, bơ vơ, nếu gặp những trận tháo thành lớn thì không đủ sức chống cự

Thêm nữa, lực quân của ta tuy lui về phía đông Trường Sơn song không ai ngăn phá cơ của ta và Đồng minh lại tiếp tục hoạt động ở Tchépone, Tamprill, Attopeu, những hội điểm tiếp vận trọng yếu của VC. Một lần đi đã quen địa thế, quân ta có thể lái xuất giang hồ.

Bình cơ là việc xuất quỷ nhập thần, ai biết đâu mà đám đoán ? trước. Vì không đoán trước được, nên VC chỉ còn có cách là lúc nào cũng đã cao cảnh giác, bắt buộc dân chúng phải tham gia. Quân ta đã vào Tầm Bồn được thì có lúc quân ta sẽ xuất hiện ở đèo Mụ Già, đèo NaBi (Napé) cũng được chứ sao ? Ở những địa điểm hiểm trở khó khăn mà quân ta đến tung hoành rồi rút về yên ổn (đi đến nơi về đến chốn) thì ở vùng bình nguyên Thanh Nghệ, Tĩnh, Bình, quân ta cũng có thể hiện diện một cách bất ngờ được lắm.

VC đã cao cảnh giác, không bắt dân chúng tham gia thì công tác sẽ vô hiệu, bắt dân chúng tham gia thì lại gây ra cái nạn phản tuyên truyền. Bình thường, VC cứ huynh hoang là quân Giải Phóng đang kiểm soát đa số làng xã VN, binh sĩ của họ lên đường Nam tiến là đường tiếp quân, giúp đỡ anh em trong đó quản trị những khu giải phóng rộng rãi bao la. Nếu như vậy thì tại sao bây giờ lại bắt dân chúng 4 tỉnh Thanh, Nghệ, Tĩnh, Bình đề phòng quân ta đã bộ? Có phải là lời ra cái tội nói láo, phình gạt dân chúng hay không ?

Cuộc hành quân Tây tiến của quân đội cộng Hòa VN có một tác dụng tâm lý lớn lao đối với quân dân miền Bắc. Đã từ lâu, phần lãnh thổ phía ngoài vĩ tuyến 17 được coi như bãi khả xâm phạm, không nhập thêm thì nào dám đặt gót chân lên. Bắt quá thì cho [illegible] cơ đi dội bom chứ sức mấy mà dám đem quân đổ bộ... Đùng một cái, người My nhảy xuống đạo, mất ở Sơn Tây. VC không bắt nổi một mảng nào để làm tù binh, điều này chứng tỏ sức bố phòng của miền Bắc rất yếu hay rất chểnh mảng. Chểnh mảng vì dân chúng đã thấm nhuần luận điệu «đất Bắc bất khả xâm phạm» mà VC tung đi tung lại suốt ngày đêm, hết năm này qua năm khác. Rất có thể sự chểnh mảng còn do sự chắn nản về chiến tranh vô vọng. Nay bắt dân chúng tham gia công tác bố phòng thì chẳng khác gì thú nhận rằng ở Miền Nam, người anh em Giải phóng không có cái thế thắng thắng xông lên mà còn phải bộn đào khốn khổ, không chiến khu nào là chiến khu an toàn nữa, còn Miền Bắc thì đương có cái lo không biết bị xâm phạm lúc nào, Nếu đã phải bố phòng cho nghiêm nhặt để giữ nhà thì sao lại còn dẫy thanh niên lên «đường đến mặt trận» đường mòn Tây Trường sơn làm chi nữa?

Gần tới mùa mưa, Thiên thời đã không thuận lợi gì cho VC mà chuyện Nhân hòa cũng lại đang gặp hồi niềm tin tưởng lung lay. VC còn chờ gì mà chưa chịu hòa dàm nghiêm chỉnh ?

Hay là cên chờ chỉ thị của Đại hội CS đương họp ở Mạc Tư Khoa ?

LAM GIANG

TRANH CHUA MỚI NGAY

của LÊ ĐÌNH

Sách sáng tạo đã phát hành :

trái đắng tràng sinh
của DOÃN QUỐC SỸ

chuyện cầm đàn bà
(tập 2) — CHUYỆN VỢ CHỒNG
của ĐẶNG TRẦN HUÂN

Về Giải Thưởng truyện ngắn đợt 2 và 3 của TIỀN TUYẾN

Ban tổ chức giải thưởng cuộc thi truyện ngắn nhật báo Tiền Tuyến đã quyết định dành số tiền 100.000đ (một trăm ngàn đồng) chi phí để chọn 18 phần giải thưởng truyện ngắn đợt 2 và 3) làm món quà tặng chiến sĩ đã hưởng ứng chiến dịch «HẬU PHƯƠNG YỂM TRỢ TIỀN TUYẾN».

Do đó, yêu cầu các bạn trúng giải, nếu ở gần đến tòa soạn nhận tiền thưởng. Các bạn ở xa xin xác nhận địa chỉ một lần nữa để chúng tôi gửi bưu phẩm tới các bạn.

Ban tổ chức giải thưởng cuộc thi Truyện ngắn, Nhật báo T.T.

Giải thưởng truyện ngắn tiền tuyến

ĐỢT 4 — Bài chọn đăng số 61 — Bài dự thi số 533

© Tác giả : QUỲNH CHI

PHAN NGUYỄN TƯỜNG NGUYÊN

Nguyên đến thăm tôi vào một buổi chiều Chủ Nhật. Câu đầu tiên mà Nguyên hỏi tôi là : «anh ấy đâu ?» vì chồng tôi không có nhà. Nguyên tỏ ý tiếc không được gặp chồng tôi. Dù mặc civil, ở Nguyên vẫn hiện nguyên hình những nét phong trần của người từ Đã lâu lắm rồi chúng tôi mới gặp lại nhau, ngồi mãi mà chẳng biết nói gì. Nếu Nguyên đừng đến thăm có lẽ tôi lại thấy dễ chịu cho cả hai. Thật lòng tôi không trách Nguyên, tôi muốn khóc, nhưng cố giữ cho nước mắt khỏi trào ra. Ngày xưa tôi đã khóc nhiều, có lần nước mắt thấm ướt cả áo Nguyên. Tôi yêu Nguyên vì biết tính yêu con người lặng lẽ có đơn ấy, một thứ im im tiếng nhiều khi thành lầm lì chịu đựng

Khi mới quen nhau, những buổi tan trường Nguyên đón tôi bằng cách đứng thật xa mà nhìn tôi đi qua như một kẻ... thất tình ! Kết quả là tôi đã nhất định giận Nguyên bằng 1 tuần bỏ học, Nguyên chỉ làm lành với một câu : «Cho anh xin lỗi»

Thế rồi tôi cũng chịu. Sự ít nói ấy, đôi lúc cũng làm tôi khổ sở và làm Nguyên phải mất tay lau nước mắt cho tôi. Khi âu yếm Nguyên mạnh bạo đến dễ sợ : ở trong vòng tay Nguyên có lần tôi tưởng mình đến nghẹt thở, những cái hôn cuồng dại, những tia nhìn bão loạn. Chúng tôi hay đi dạo về khuya trên con đường im vắng. Nguyên dìu tôi không nói, hút thuốc lá mơ mảng. Bây giờ chỉ còn tiếng chân khua vang trong đêm. Đèn thành phố vàng vọt, sương khuya và gió chớm lạnh. Tôi sung sướng khi được Nguyên choàng cho chiếc áo veste để rồi bước chân dừng lại bất ngờ, Nguyên nếm điếu thuốc đi... Có lần Nguyên không chịu để tôi về sớm mà đi quá giờ xin phép, tôi sợ và bắt đền thì Nguyên lại dưa tôi về đến nhà, dẫn vào cản thận chứ không từ g ấ ngay ngoài cổng như mọi khi. Tôi cũng không biết Nguyên làm thế nào mà Ba tôi lại tin Nguyên đến thế ! Những lần đến nhà mà tôi đi vắng, cô tính đi vắng, thì về Nguyên mới đứng dậy đề...xin phép Bác đi về. Nguyên ra thăng, không một nét giận hờn. Tôi xót xa trong lòng và tìm Nguyên xin lỗi. Nguyên bảo rằng: «Chẳng bao giờ em có lỗi», thì tôi lại giận đến phát khóc; Khi ấy Nguyên mỉm cười tắt nhẹ vào má tôi, cúi sát xuống để nhìn dòng nước mắt của tôi : Em khóc đẹp lắm ! Câu nói đó làm tôi không thèm khóc nữa. Tôi vùng vằng bỏ về. Nguyên nắm chặt lấy tay tôi kéo lại rồi cơ hồ như tôi không còn là tôi nữa khi hai thân thể đứng sát vào nhau :

Một buổi đi chơi đã sắp về tới nhà, Nguyên chầm lại rồi nhìn thẳng vào mắt tôi : «Mai anh đi... anh xin lỗi em». Tôi ngỡ ngàng hoảng hốt. Một sự đỗ vỡ trên ngập vào hồn.

Tôi chỉ còn đứng im lặng, cúi đầu xuống nhìn bàn tay Nguyên đương nắm chặt lấy tay tôi mà tê điếng trong lòng. Nguyên nâng mặt tôi lên, nghĩa là không cho tôi khóc. Gần đến nhà, tôi bỏ Nguyên chạy nhanh vào phòng, úp mặt xuống gối choáng chiều khi có tiếng ba tôi gọi xuống ăn cơm tôi mới gượng cáo ốm. Sao mà lúc này tôi thì ghét Nguyên đến thế. Tới tận ngày gặp cuối cùng Nguyên mới cho tôi biết mình đi. Nguyên đi rồi, còn tôi với nỗi niềm nhớ thương day dứt mãi. Hai năm sau tôi lấy chồng. Nguyên dự đám cưới tôi như một cái bóng. Tôi chỉ thoáng thấy đôi mắt Nguyên một lần rồi không còn thấy nữa. Tôi bắt gặp lại ánh mắt ấy bấy giờ. Nguyên ở trước mặt tôi nhưng tất cả thì không thể còn gì nữa. Tôi chẳng có quyền xót xa tuyến tiếc. Chuyện cũ đã vào kỷ niệm — một kỷ niệm đẹp — Nguyên vẫn để ghét, vì những việc làm bất ngờ. Vâng, Nguyên vẫn để ghét như ngày xưa tôi đã giếu Nguyên đến phải khóc. Lúc này, nước mắt không còn nữa, tôi là một hiện thể mong manh không dủ nỉu kéo một tâm hồn khác. Tình yêu chưa đủ sức mạnh. quả là chưa đủ vì chúng tôi đã yêu nhau. Thế giới của Nguyên xa lạ quá, tình yêu của Nguyên kỳ lạ quá. Nguyên sống với chiều hướng nội tâm, với niềm tin lửa cháy hơn là với tình yêu.

Chồng tôi — Thái — là bạn học của Nguyên. Hai người thân nhau lắm, Nguyên vẫn viết thư cho Thái. Thỉnh thoảng tôi được nghe đọc thư Nguyên, nằm trên giường Thái mở tờ thư ra đọc chăm chếm.

Thái rất thích thú khi nào Nguyên bảo tin thắng cấp hoặc thăng trận. Một lần Nguyên bị thương phải về Tăng y viện Cộng Hòa, Thái cuốn quít bắt tôi sửa soạn ngay để hai vợ chồng vào thăm Nguyên. Tôi đã định không đi nhưng Thái bắt phải đi.

Chồng tôi đến thăm gặp Nguyên đang hút thuốc lá. Cả một cánh tay Nguyên băng bột trắng. Thấy chúng tôi Nguyên cười, nụ cười rất tươi làm như không phải mình bị thương nặng. Nguyên mời chúng tôi ngồi rồi kể cho nghe trận đánh lớn mà anh bị thương Nguyên kể say sưa tường như đang lâm trận.

Nhà tôi hỏi bạn :

— Sau khi lành cậu làm việc ở đâu ?

Mắt Nguyên sáng lên : Đơn vị cũ.

Khi chúng tôi về Nguyên đận đừng đến thăm nữa vì anh sắp khỏi. Ít lâu sau tôi lại thấy Thái viết thư cho Nguyên và được biết hiện giờ Nguyên đang hành quân. Tin ấy thường với tôi quá và có lẽ chẳng bao giờ tôi lại được biết một tin gì khác về Nguyên.

(còn nữa)

PHIẾU DỰ THI TRUYỆN NGẮN

Tên họ . . . . . .
Bút hiệu . . . . . .
Tựa truyện . . . . . .
Địa chỉ . . . . . .

KÝ TÊN

NHẬT BÁO **tiền tuyến**
TIẾNG NÓI CỦA QUÂN LỰC MIỀN NAM VIỆT NAM
Năm thứ ★ số 1.815 ★ Chủ nhật 25 Thứ Hai 26-4-1971

Đ. LƯƠNG-QU.-KHƯƠNG TÂN TRƯỞNG TY CẢNH-SÁT GIA-ĐỊNH

GIAĐỊNH 23.4 (VTX)— Ông Lương Quang Khương quản trưởng cảnh sát hạng nhất vừa được đề cử giữ chức Trưởng ty CSQG Giađịnh thay thế tiếu tá Nguyễn v Xét.

Thế bản giao chức vụ Trưởng ty Cảnh sát Gia Định đã được cử hành ngày 20-4-71 với sự tham dự của toàn thể các cấp Chỉ Huy Cảnh sát Quốc gia Gia Định cùng các nhân viên.

Đề yêu sách về thuế lương bổng

18 NGHIỆP ĐOÀN TỔNG BÃI CÔNG 27 NGÂN HÀNG ĐÃ ĐÓNG CỬA

✦ NGUYỄN KHẮC NHÂN

SAIGON 24-4 (DT)— Sau khi văn phòng Tổng thống chuyển qua QH dự luật Tăng lương cho công giá cảnh thuốc lá và rượu bổng bắt ngờ sáng hôm nay 24-4-71, toàn thể nhânđoàn 18 nghiệp đoàn đã thanh Saigon Gia Định Chợ Lớn đã Tổng bãi công để tranh đấu với chính phủ về 4 điểm yêu sách thuế lương bổng. Được biết theo dự luật của Tổng thống chuyển qua quốc hội trong nhiều ngày vừa qua mức chênh giá được ấn định, Người chịu thuế 100.000đ vợ 50.000đ mỗi con 20.000đ, ông bà cha mẹ tiền 60 tuổi 20.000đ. Mức chênh giá này kể trên thêm một chuyên viên của Bộ Tài chánh cho biết, công chức, QN có vợ 5 con lãnh lương mỗi tháng khoảng 21.000đ, chỉ khấu phải đóng 1 ngày thuế lương bổng nào cả.

Tuy nhiên theo mức chênh giá trên 18 nghiệp đoàn cho rằng không xét thực tế. Theo 1 ký viên trong nghiệp đoàn công nhân ngân hàng vết lộ, theo thống kê của viện quốc gia, chỉ số giá cả trong 10 năm qua đã tăng lên 900% theo thời giá. Trong khi đó mức chênh giá chỉ cách và văn phòng Tổng thống đã chuyển qua quốc hội đã sang.

Được gia tăng đồng mức. Do đó 18 nghiệp đoàn mời Tổng bãi công để trình lên chính phủ 4 yêu sách sau:

1) Yêu cầu tạm ngưng thâu thuế khấu lưu lương bổng.

2) Xin bãi bỏ thuế phụ cấp thôi việc và bãi bỏ thôn cư nhất.

3) Xin gia tăng mức chênh giá cảnh lên 300% tức là mức chênh giá cho người chịu thuế là 150.000đ.

4) Xin giảm thức bổng bổ lợi tức.

Đặc biệt trong cuộc tổng bãi công sáng hôm nay, 27 ngân hàng tư tại Saigon Chợ lớn Gia định cũng đóng cửa. Mọi định vụ về tiền bạc thương mại liên quan đến các ngân hàng đã bắt ngờ bị định chỉ. Trong khi đó 1 phái đoàn đại diện cho 18 nghiệp đoàn sáng nay đã đến gặp Tổng Trưởng lao động.

MẠO DANH: CÁC ÔNG TÒA LÀM TIỀN 100.000 ĐỒNG

PHAN RANG.— Đặc phái viên báo tin VĐ từ PhanRang đến viết cho biết. Một sự làm tiền táo bạo, mạo danh nghề là quen lớn với ông Chánh án ông Biện lý với 100.000đ vừa bị bắt. Được biết tên ĐVT làm cho 1 sở Mỹ ở Ninh Thuận đã thường mạo nhận là bạn thân ông chánh án và biện lý nếu ai cần chu gì thì khán ở Tòa án thì y sẽ nói 1 câu là tìm chuyện. Bọn bắt lương nhà đã trả tài lương gần trên 20 thành nhiên trong hàng tuần quấc ich bằng cách mưu sửa đổi bộ tịch: Được biết các L.M.H 22t đã có án cước, nhưng cậu này khai mạn lý lịch nhỏ tuổi với 1 tên khác, để xin cấn cước thì bại mục đích trên

THỨ NĂM và CHỦ NHẬT TRANG

ĐẶC BIỆT DÀNH CHO LÍNH

Do THẦM-THÚY-HẰNG phụ trách

★ KÝ SỰ ★ QUÂN TRƯỜNG «TỰ THẮNG ĐỂ CHỈ HUY» VÀ MỘT LẦN ĐẾN THĂM

★ *Đề tặng chị Ngọc (Dược Khoa) Đại úy Võ, Đại úy Vinh khóa 19 V.B.Đ.L.*
☐ *Khóa 25 và S.V.S.Q. P.C. Phước E 26 K.B.C.4.027*
★ BÍCH-NHUNG

Chúng tôi có mặt vào khoảng 09 sáng tại cục Tâm lý chiến để ra phi trường Bạlat viếng thăm quân trường VBQGVN. Đến 7gio chúng tôi được di chuyển bằng GMC ra phi trường trên đường phố thiên hạ vô xe chúng tôi hơi kỳ : Tụi mình giống mấy tên trốn quân dịch bị bắt quả• một nam sinh viên nói nhỏ, trong chuyến đi pão 30 người mà thì có 3 chúng tôi phải mặc Tạ•Phục trường sau 1 lúc làm thủ tục, giấy tờ thì đã chúng tôi mới được lên máy bay. Phi cơ nhà binh có khác• T•i đất ơi! Mình là quý khách mà o đi bằng máy bay chứ hung•, •Hy mình là sang hơn sao• các anh lước lưn đến giờ. Gần giờ chúng tôi đến phi trường Lê•Khương. Vas anh đem máy ảnh vộ •à mọi tắc cả lại không biết, ; lo thu xếp : •E, chạy đâu vậy ?•

— •Nó ngờ đây là nhà nó, nó đi lấy thuốc !•.

— •Thuốc lá bán trong máy sao khóa cửa ?•...

Khi các anh kêu nhau đi ăn uống ba chúng tôi ngồi lại nói chuyện và đợi xe.

— •Còn chúng không có xe cho ngồi đây luôn •.

— •Không có đâu, ngu i mới mình lên nơa•.

Lát sau đoàn xe nhà binh hộ tống 1 chiếc xe bus loại xe của SVSQ đến.

•Quý khách ma• Vẫn là những câu bông đùa của các nam SV. Xe đưa chúng tôi vào trường, cổng Tam quan sừng sững. Quân trường •Tự thắng để chỉ huy•hiện ra thật uy nghi, ngào nghiêm.

Thật giống với cuốn phim nói về quân trường này mà tôi đã được xem trên truyền hình. Hình ảnh đầu tên tôi thấy là những cảnh SVSQ xếp hàng đi học, thật rất tự, thật đều. Bây giờ là màn văn hóa của SVSQ. Chúng tôi được 2 SVSQ và vào vị ấi quân của trường hướng dẫn đi thăm viếng. Trước hết chúng tôi đến phòng chiếu bóng Le Lợi ở đây chúng tôi phe thuyết •tinh về •ếp sống của SVSQ (cuốn phim được xem văn là cuốn phim cũ rích đã xem, chúng tôi cũng được tặng sách báo nói về cuộc sống của người SVSQ. Rời phòng chiếu bóng chúng tôi được hướng dẫn đến phòng thí nghiệm vật lý hóa sáng phòng thí nghiệm hóa học. Tôi thấy ở đây có rất nhiều dụng cụ để thí nghiệm, có thể nhiều hơn ở viện đại học Sg nữa số người học lại quá (ít so với số sinh viên ở Sg. Các nam sinh viên cũ khen hỏ có đây sướng hơn trung tá Xuân cười : •chúng tôi mong sẽ gặp các bạn ở khóa 27 nầy•.

•Ở đây sướng nhưng không ở đâu trung tá ơi•.

Sau đó chúng tôi vào thư viện. Thư viện thật thiếu sách, có cả mấy chỗ để SVSQ đánh máy những đoạn văn trong sách khái mượn sách về hay đánh máy những cần thiết khác. Nghe vị sĩ quan trông coi thư viện nói về những quyền lợi mà thư viện cung cấp cho SVSQ, I nam sinh viên :

•Ở đây thích ghê vậy. Đầy đủ sách để tham khảo•.

•Có khó gì đâu, tại mình không muốn thôi chứ•.

Quay lại nhìn, tôi hơi mỉm cười khi nhận ra đó là anh nhà binh trong đám. Trung tá Xuân dẫn chúng tôi đến trước nhà văn hóa để chụp hình lưu niệm. Chúng tôi đi ngang qua bình thất. Các SVSQ ở đây chỉ là binh nhân còn hình năng sẽ được điều trị tại TVV Cộng hòa, văn theo lời Trung tá Xuân khoái ăn nước bình thất được dự định làm bể tắm, nghe vậy cả bọn cười ồ lên. Trung tá Xuân vội nói tiếp •chúng tôi sẽ đùng nước nóng cung cấp cho bể•.

Tiếp theo chúng tôi đi viếng những phòng học của SVSQ. Người SVSQ hướng dẫn cho chúng tôi biết mỗi lớp chỉ có khoảng 20 người trở lại. Do đó giáo sư sẽ biết rõ về mỗi người. Bài học được phát trước để về xem, có gì thắc mắc tuần tới giáo sư sẽ giải đáp.. Hôm nay thử bày, chúng tôi dự lễ chào cờ với các SVSQ, khi các SVSQ xôn xoan để cử hành lễ chào cờ chúng tôi đi thăm chỗ ở của các SVSQ. Chúng tôi luôn miệng khen nếp sống của SVSQ. Thật vậy đứng ở người nhìn vào chúng tôi thấy nếp sống sướng lắm. (Tôi nói thế vì tôi không biết sống thực có thấy như tôi không ?) I trường thật rộng mới đi sơ sơ mà chúng tôi đã khá mệt. Được mời đến xem phòng học về thuật các anh là lên •Trên ơi! chưa gì mà đã thở ức bọn nay rồi, đến Saigon bắt đi bộ chết luôn sao? Trong vòng nửa giờ đi bộ chúng tôi đến phòng vô thuật bằng xe jeep.

(CÒN TIẾP)

Đã phát hành :

MƯỜI HƯỚNG SAO

Thơ của Võ hoàng Chương — Hoàng trúc Ly — Thanh tâm Tuyền — Phạm công Thiện — Trần thị Tuệ Mai — Cao Tiêu — Tô thùy Yên — Bùi Giáng — Hoàng hương Trang — Lê phổ Đức.

Bìa của Nguyễn Đỉ — mẫu chữ của Văn Thanh. Quý vị ở tỉnh xa muốn có sách Bản Đặc Biệt xin liên lạc cơ sở xuất bản Nhất Chứng : 192 và 194 Lê văn Duyệt — Saigon.

LÍNH NHẮN TIN

TRƯƠNG THỊ ĐẨM ở Gia Định nhắn bà mẹ là Trương văn Chay và Nguyễn thị Nhuận ở An xuyên nay mạnh khỏng, cho con biết tin.

LÝ THỊ ANH ĐÀO, trước ở Quy Nhơn thư về Võ hoành Sơn KBC 3170.

TẠ T CHÍNH ở Kiến hòa nhắn anh Tạ v Hiệp hiện nay ở đâu ? Muốn biết tin cha là TRẦN QUANG BỒN ở Cần Thơ xin khẩ thẩ n con là Trần Quốc Dũng Khc 4247 và phiên an.

TRẦN VĂN TỐT Khc 3,557 nhắn anh Trần vô Thanh sĩ quân 8/9836 xin phép về gấp. Cha đã mất. Cả nhà rất mong tin.

DƯƠNG QUANG HỮU Khc 6076 cần thư Lê văn Điệu Khc. 4304 hiện giờ ra sao.

NG THỊ THUỶ ở An Giang. Mong tin em là Ng thị Ba và Ng văn Trung Tư đã xuy bài hướng Chưa ; cho chị biết tin.

TRẦN NHỰT Khc 6990 nhắn Trịnh thị Diệt trước ở Phan Rí xin ra sao ?

PHẠM CỬ NGHIỆP : Nhắn Mai thị Dẹp nay ở đâu ? Về gấp. Con là Phạm thị Duyên đã mất.

Thầy TRẦN VĂN SA KBC 4300 hiện phục vụ tại đâu cho e đâu Ly Trần văn Học ở Nha trang biết tin.

LÊ VĂN AN đơn vị Thiết giáp Nay phục vụ tại đâu thư cho gia đình biết tin.

TÔ VĂN KEN KBC 4091 nhắn về ba má ở nhà, con vẫn mạnh khỏe.

NGUYỄN VĂN THÀ Khc 6332 cần tin Trần văn Tư đóng nay ở đâu ? Thư cho Thà

NG VĂN LỆ trước ở Phú Yên thư cho em là Ng ngọc Nam KBC 4368 biết tin.

Thơ Tiền tuyến Thơ Hậu phương

giận dỗi

★ *em viết gửi 1 người ở kbc 4648*

em nắn nót viết tên anh trên tập
giấy trắng học trò tràn ngập tên Đông
nhớ Mây cười—mộng mơ linh phải không ?
cuối tháng sáu Phạm-chính-đông về đó
em đỏ mặt—ơ kìa hay chưa nhỏ
lính có về kệ họ nói lăm chi
em mê chờ mô đợi áo treillis
ghét họ lắm tớ đoạ đi lạm linh
họ bảy chữ cao sang nên khó tính
em biết rồi truyền thông của alfa
nên đâm đầu mơ mộng linh miền xa
Mây đừng nhắc tên người ta Mây nhé
tháng sáu linh về em buồn lặng lẽ
đứng trong nầy em nhìn bước chinh nhân
giận anh rồi nên không dám nhìn anh
linh về phố em đổi hòn lầm mặt lạ...

phạm-ngọc-lãi-tuyết
(ngày tháng muộn phiền)

nằm mơ

☐ *tặng tô-khánh tiểu-đoàn 61 p.b kbc 3005*

đêm qua em ngủ mơ màng
trong mê em thấy một chàng chiến binh
đến bên em ngồi chuyện tình :
— •muốn nhờ mai mối đến xin cưới nàng
nhưng e cuộc sống cao sang
lo rằng anh chẳng lấy vòng cho ai !•
em cười : •khéo vẩn vơ hoài
linh tiền đã có vương ngai trong lòng !•
rồi em chỉ cụm mấy hồng
vi tình đời lửa như dòng nước trôi
sợ tình ai chỉ bằng lời
sớm thay chiều đổi trò chơi vợ chồng
lắc đầu anh trả lời : •không,
suốt đời anh chỉ hoài mong được nàng...•
nhưng anh quay bước vội vàng
em quơ tay nhỏ bàng hoàng gọi theo
trăng còn ngủ định me kèo
bên song cửa sổ như trêu em hoài
cúi đầu em khẽ thở dài :
•chẳng bao giờ có một ngày tròn vui !!•

lam-nhã
(t.t.d.t.)

hoài bảo người trai

☐ *thân tặng nguyễn-văn-hải, lê-hùng-anh đại-học CTCT*

từ giã cuộc đời thư sinh hai buổi
anh lên đường theo đuổi nghiệp đao binh
hành trang nghèo không một khối ân tình

anh yêu nước nhiệt thành nên nhập ngũ
tiền anh đi có sương mù giả g phủ
ngọn gió hiên khê nhân nhủ cùng anh
treillis xanh hãy cố gắng học hành
hai năm ngừa vế thành—người ca ngợi
chữ miền cao anh miệt mài với vợ
lính quân trường luôn mong đợi ngày mai
mãn khóa về cho dáng mặt tài trai
anh dũng cảm đem bản tay kiến tạo
hầu giết hết tất cả loài hung bạo
để hòa bình về trên đất nước ta
việt-nam ơi—sẽ thống nhất non hà
dân tộc việt hoan ca mừng độc lập

phạm-ngọc hải-tuyết
(ngày tháng muộn phiền)

VƯỜN BÉ THƠ

★ Chị THÙY-DƯƠNG *(phụ trách)*

Câu chuyện Bé Thơ :

CHUYỆN HAI ĐỨA

★ HẠ-SOAN (Võ-Trần)

Thuận Vũ đến nhà Dũng. Thuận Vũ hỏi :

— Dũng ơi, mấy có nhà hôn ? Dũng trong nhà chạy ra :

— Có, nhà tao ơ.

Thuận Vũ hỏng hiểu :

— Thì mấy có nhà ai hỏng biết.

— Vậy cho tao mấy câu hỏi tao là : mấy có nhà hôn ?•

Thuận Vũ chợt nhớ ra liền cười.

— Chơi ơi có chút xíu cũng bắt bẻ.

Dũng cười nói.

— Cho sao mấy ở mà mấy đi đâu vậy ? Có chuyện gì hôn ? Vô nhà chơi mấy ?

— Hỏi gì dớ vậy ? Lâm sao tao trả lời kịp.

Dũng và Thuận Vũ bước vô nhà. Vũ hỏi :

— Có ai ở nhà hôn mấy ?

Dũng đáp :

— Có chỉ hai tao đang giặt áo ở dưới đó. Chi vậy ?

Thuận Vũ không trả lời Dũng mà hỏi lại :

— Mấy biết tao tới đây chi hông

— Sao tao biết được.

— Tao tới rủ mấy đi xinh đó, Mấy đi được hôn ?

— Được chứ ? mà có đi thì mấy xuống xin chỉ bà cho tao đi, bởi mấy mà tao trước khi đi có dặn tao đi đâu phải xin phép chỉ đó.

— Mà xin phép bây giờ chỉ cho hôn ?

— Cho chứ mấy.

— Vậy đi tao xin cho.

Dũng dẫn Thuận Vũ đi xuống lớp thầy chị Duyên đang giặt đồ. Vũ lên tiếng.

— Chào ơi, chị Duyên giỏi ghê vậy đó.

Dũng nghe tiếng, quay lại.

— Ủa, Thuận Vũ mà chi trường ai cho, đi ơ ơi hà Vũ, hay có chuyện gì hôn ?

— Dạ, Vũ đi chơi, với lại...

Thầy Thuận Vũ ngập ngừng. Duyên dòng tay hỏi.

— Với ai cả ?? A bộ muốn cho Dũng đi chơi hà. Thuận vô cười

— Dạ mà sao chị biết hay quá vậy?

— Mấy câu thì ai hông biết tới nhà chơi rồi mới lát cũng xin đi hà.

Dũng lêu tiếng.

— Chỉ biết rồi, bây giờ chị cho Dũng đi chơi với thằng Vũ nghe chị hai.

— Ở, mà phải về sớm sớm nghe hôn. Thuận Vũ và Dũng vòng •da• Dũng vô đi thay áo, xong xuôi, 2 đứa ra khỏi nhà. Đọc đường Dũng hỏi Vũ :

— Ơ, thì tao xũ mấy mà.

I Tiền đâu có mấy bao. nây giờ tao quên hỏi.

— Thằng nầy tao bạng chỉ, mấy quên rồi hà ? Ba tao thưởng 150đ đó mấy.

— Con Thụy Vi rằng nầy thua mấy hà ? Dũng ngạc nhiên hỏi ;

— Ở kỳ cuối nó hạng 5 lớn tại trong tháng nầy nó đều phải nghỉ nửa ngày nhe mấy ngày đó làm bài kiểm giữa chu kỳ nó mất điểm bị sụt hạng đó.

— Hèn chi mấy mới được Ba mấy thưởng hạng cao nhất trong nhà phải hông ?

— Ở mấy, tụi con gái sao tụi nó học hay quên mấy, nhà tao nè, chị Duyên tao nè, với con Dũng, con Diệp đó, lần sau có dẫn chúng đem về nhà là tao với mấy là Dụy phải chịu thua tụi nó không hà.

— Con gái tụi nó học lâm sao đó mấy, cho tao thấy tụi mình nó học kinh không vậy mà.

— Tụi nó vẫn luôn luôn hơn mình vẫn thua tụi nó, phải mấy tính sai như vậy hông ?

Thuận Vũ gật đầu, 2 đứa mải lo nói chuyện đi qua khỏi rạp hát mà không hay. Lúc sau chợt nhớ lại thấy đã I không xa 2 đứa vội quay trở lại vừa cười nói vui khen.

— Lo nói gì đâu mà tới mới hông hay.

— Lúc nầy mà có xe bắt chế tới bắt tụi mình đi chắc tụi mình cũng hông hay quá. Tụi mình là con trai mà sao coi nhiều chuyện quá hà mấy Dũng ?

HA SOAN (Võ Trần)

thơ bé

Chị LAM-NHÃ chọn

chắp tay nguyện cầu

★ *bé gửi hà-tuấn-giao*

mình rời quê hương
năm em còn nằm trong bụng mẹ
và anh hai tuổi đại khờ chưa biết âu lo
mình vượt đại dương
bằng con tàu cao niềm hy vọng
mắt mẹ long lanh buồn trông về chỗ dấu yêu
anh chưa biết gì nên reo vui hớn hở
giờ biết rồi ơi xa quá là xa
nghe mẹ kể
hà-nội ba mươi sáu phố phường thương mến
hà-nội năm cửa ô buồn cỏ lính oai nghiêm
mắt anh long lanh và em bâng khuâng chớp mi muốn khóc
mong ngày về ngoài đó ghê cơ
chắp tay đi anh và cầu nguyện
mong ngày về ngày đó đoàn viên
về mà hàn ngon có đầu lặng gốc mạ ngoài đê
chắp tay đi anh và cầu nguyện

hà-thu-thủy

Muốn cười bể bụng, phải đọc :

CHUYỆN VỢ CHỒNG

của ĐẶNG TRẦN HUÂN

(tức Chuyện Cầm Đàn Bà, tập 2)

SÁNG TẠO xuất bản. Trên 200 trang

MỘT SẢN-PHẨM ĐÚNG TIÊU-CHUẨN QUỐC-TẾ

TÔN NHỰA P.V.C

(TÔLE PLASTIC)

* LOẠI SÓNG NHỎ, SÁNG TRONG
dùng lắm mái hiên, mái nhà, mái sân thượng

* LOẠI SÓNG LỚN, SÁNG TRONG
dùng lắm khuôn xuyên ánh sáng (thay kiếng) cho mái nhà, song lớn cũng cỡ tôn thiếc, nên nước dễ chảy

* LOẠI SÓNG DẸP (SÓNG VUÔNG)
đủ màu sắc, vân cây, dùng trang-trí tường, ngăn cách phòng

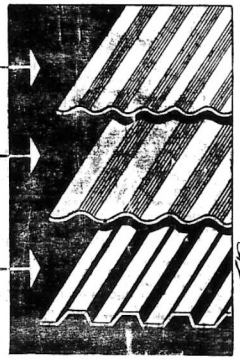

Wiplastic Company S.A. Sản-xuất

VĂN HỌC NGHỆ THUẬT

KỲ 38 • CHỦ NHẬT 25 - 4 - 1971

viên linh

PHỤ TRÁCH

ĐẶC BIỆT GIỚI THIỆU

nguyễn hải chí

HỐC ĐÁ

TRUYỆN NGẮN

HAI NGƯỜI đã chui khuất vào hốc đá — sau một hồi giằng giằng lôi kéo.

Người con gái bị tuột mấy cái nút áo dài. Để lộ lên một khoảng sâu ngực trắng hồng lóng lánh mồ hôi.

Đôi mắt người thanh niên như cái sao chổi sáng loángquét xuống khoảng sâu. Quét sâu, quét mạnh, quét tung cả hoa, cả cỏ cả lá, cả cành, cả gốc rễ bụi cát.

Cái sao chổi ấy không còn phân kiệt được những gì. Nó chỉ biết quyết. Quét rung rinh đồi núi. Đồi núi ầm ầm chuyển động như sắp phun lửa dốt cháy trăn gian. Và nó cũng đốt luôn cái sao chổi đang làm vì nó chuyên động kia.

Người thanh niên thấy trời đất quay cuồng. Và tóc tai anh ta dựng đứng. Da thịt mọc lên xương gai dầy đặc. Những sợi gân trên trán, trốn cổ, trên màng tang căng ra chực đứt hàng trăm đoạn.

Ôi ! Trời ơi !

Anh ta muốn hét lên thật to như vậy.

Anh ta vươn 10 ngón tay ra.

10 ngón tay cong queo run rẩy. Nó đang rần rần nóng như người ta nướng sắt trong hỏa lò. Ô kìa ! Nó đang mầy nở lông lá vậy vi, nó đang được trồng lên những vuốt cọp hùm, Nó nhẵy múa, nó hung hăng hơn loài điểu hâu ác điểu.

Chiến tranh ở đó, đạn bom khói lửa ở đó. gươm giáo cung tên sắc bén tích trữ đầy trên. 10 ngón tay của ta không thiếu 1 thứ vũ khí nào. Ta phải chiến thắng một cách oanh liệt. Các người là tướng, là thánh là thần, Các người được Thượng đế để ra và người đã giao phó cho sứ mạng vĩ đại kiêu hùng. Các người phải là nhà truyền giáo. Phải làm sao trở nên nhà truyền giáo đầy quyền phép, đầy quyền rủ đầy sức hút nam châm.

Ôi ! nhà truyền giáo cao cả của ta ơi ! Ta muốn quỳ xuống lạy người,

Người con gái hất mạnh 2 bàn tay của người thanh niên— bất thần — làm anh ta mất thăng bằng muôn té ngửa.

— Kỳ quá, kỳ cực quá, tôi là bây giờ

Cô ta gài mấy cái nút áo dài lại. Sân ngực không còn chỗ để lộ lên lóng lánh trắng hồng.

Cái mặt sao chổi của người thanh niên cũng tắt nhưnhà đèn thinh linh bị cúp điện. Và những cái gì căng phồng trong thân thể của anh ta cũng trở thành quả bong bóng bị chích kim.

Người con gái muốn vụt chạy khỏi hốc đá ác ôn này.Nhưng cô ta không đủ tàn nhẫn để bỏ lại đàng sau thớt mặt chim cú ngủ ngày của người thanh niên đang ngồi với mô hôi dưới chân cô.

Cô đứng thở một lát.

Gương mặt hờn giận đỏ bầm của cô đốt cháy cả cây cỏ trong hốc đá

Bông nhiên người thanh niên phá lên cười, tiếng cười thật điên dại là lùng

Người con gái trố mắt nhìn anh. Anh ta kéo người con gái ngồi xuống trong lòng. Cả không kịp phản ứng. Cô ngoan ngoãn như con mèo nhỏ.

— Xin lỗi em. Xin lỗi Cúc. Em ngồi yên, anh sẽ không làm gì, anh sẽ không lôm quý sứ.

Người con gái chưa hết ngạc nhiên.

Cũng cái hốc đá này, em biết không ?

Người thanh niên chỉ cho cô xem những chữ nguệch ngoạc trên vách đá. Những chữ ghi ngày tháng kỷ niệm ở tình xen lẫn với những chữ tục tiểu kỳ cục.

— Em có biết những chữ kỳ cục của ai khắc không ? Đó là của anh, của anh, của tôi đó Cúc ạ !

Người con gái vẻ nét hốt hoảng :

— Của anh ? của anh, anh tới đây bao giờ ?

— Hơn 10 năm.

Người thanh niên đáp gọn. Người con gái rút tay đứng lên chực chạy. Người thanh niên nắm lấy vạt áo cô ta kéo mạnh xuống:

— Ngồi, ngồi đi Cúc. Tôi không điên đâu.

— Anh lại phá lên cười :

— Không phải anh tới đây, mô là anh ở đây.

— Gần đúng như vậy.

Người con gáinhích ra xa một chút.

Với đôi mắt tinh nghịch anh ta liếc người con gái :

— Cúc có biết tăng đã mình ngồi lúc này — tăng đã gần ngồi chùa, dưới gốc cây đa ?

Gương mặt anh ta trở nên buồn thảm xa xăm...

TÔI thường bị cha tôi đánh đòn — cha đánh không cần phải có tội, không cần bắt tôi nằm xuống. Cha tát vào má, cha đạp vào lưng — mỗi khi tôi gọi Cha bằng cha trước mặt bần đạo của ông.

Hừ ! Tôi là con của ông đạo, tôi cũng bị cạo đầu, nhưng tôi còn chửa một cái chóp, chóp tóc thật dài, phải mang lênmép tai khác hơn cha tôi là cái đầu của ông được cạo nhẵn, ở trên đầu còn có thêm 3 cái thẹo tròn, cái thẹo được đốt mà người ta gọi là ngòi liêu.

Người ở đây gọi cha tôi là đạo xôi đạo chuối. Người của xứ khác đến gọi cha là thầy, là sư ông. là hòa thượng. Tôiphải gọi cha bằng Thầy.

— Bạch thầy. Bạch thầy. Mô Phật bạch thầy,

Mỗi khi tôi muốn thưa chuyện với cha tôi là phải như vậy.

Tôi là 1 chú tiểu, tôi là 1 chú tiểu. Trời ơi ! sao tôi là 1 chú tiểu ?

Mấy đứa cùng lứa ở xứ này thường nằm chốp tôi kéo đi đùa nghịch như người ta nằm chốp 1 con ngựa.

Tôi không oán hờn gì chúng nó. Tôi chỉ oán cha tôi. Tại sao cha tôi lại có cái lưng cong. Tại sao cha tôi là ông đạo. Để chúng nó gọi tôi là ông đạo rùa con. Cái tên ông đạo Rùa được trồng lên đầu cha tôi và cả lên đầu tôi chặt cứng hơn cái gồng bằng sắt.

Ông đạo Rùa con bị ông đạo Rùa cha đạp cho một đạp chúi đầu xuống gạch, trán của hắn u lên như cái bánh cam. Hắn chạy ra sau chùa. Hắn lẫn trốn vào hốc đá. Tắm tức khóc.Những giọt nước mắt của hắn đổ xuống nền đá không có gì đáng tội nghiệp. Vì hắn đã trốt sinh ra, và người sinh hắn đánh đập như vậy cũng không làm sao bù được công lao.

— Mũy chỉ là 1 thằng ăn hại, là 1 thằng phá hoại. Nếu giết được mày tao đã giết rồi. Biết vậy trước kia tao đã bópmũi.

Trời ơi ! Sao cha không bóp mũi con từ lúc mới sanh cho xong. Để bây giờ con làm vướng bận tay hắn cha như vậy. Con đâu muốn quên lời cha dặn. Nhưng con không thể quên được. Con gọi cha lũ cha chi trong 1 phút lơ đễnh nào thôi.

Hắn đập đầu vào vách đá, đập lia lịa như 1 người lên đồng ngúc ngoắc giữa khói hương. Những giọt máu từ cái trán sưng sần đã đổ xuống, xối xả đổ xuống.

Thân hình hắn mềm nhũn. Hắn té xấp trên vũng máu...

NGƯỜI con gái đã ngồi sát người thanh niên. Cô mở lớn mắt ngó lên trán, lên đầu anh ta. cố tìm cái bình cam hay mấy giọt máu. Mắt cô hơi long! anh : tự đưng bàn tay cô .ớ lên trán anh ta. Cô vuốt nhẹ vuông mắt. Ngón tay cô chạm phải gọtnước mắt nóng hổi. Anh ta vẫn ngồi yên như như tượng gỗ. Mắt anh vẫn mở lớn, cô anh vẫn ngước cao. Cô lay nhẹ vai anh.

Anh chợt tỉnh quay sang nhìn cô, mắt chớp giọt nước mắt rơi. Anh nhìn xuống chân cô mỉm cười. Đầu hơi lắc. Anh ngước lên thở một hơi dài Đưa tay nâm nhẹ lấy tay cô đang nằm trên vai anh. 2 bàn tay đưa nhau chầm chậm đặt xuống đùi anh.

Bàn tay của cô hãy còn mở mô trước mắt anh. Bàn tay trắng muốt như miếng bông, như khói hay như mây bay lơ lửng. Anh cố thể nghĩ như bất cứ cái huyền dịu đẹp đề nào. Anh đang đâm nằm chặt lấy nó. Nó có thể bể tan ra nước, nó có thể trơi đi theo khe đá thổ kệch xây.

Bàn tay em mất la.Anh chưa? lần được sự mất tượi này.Anh muốn đưa tay em lên môi, lên mũi, anh muốn áp má vào tay em Những anh không đám. Anh không muốn lợi dụng lòng thương hại của em.

Người thanh niên nhắc nhẹ bàn tay cô lên. Một chút quyến luyến, rồi anh ta buông thả, Bây giờ bàn tay cô đã tự do,nhưng cô cảm thấy nó thừa thãi. Cô muốn đặt nó trở lại đùi, hoặc vai hoặc trán anh, nhưng cô không có lý do để làm thế...,

HẮN tính dậy giữa cái im vắng nóng bức của buổi trưa.Tôi khát tôi khát lắm. Chưa bao giờ tôi bị khát thế nầy, Ngọn lửa nóo đang bùng cháy trong cổ nướng đỏ đầu lưỡi, đốt khét vành môi. Tôi phải đi tìm nước uống. Tôi phải về chùa vì không, tôi không đám. Dù giờ nầy biết chắc cha tôi đã ngủ. Bây giờ tôi phải ra khỏi hốc đá. Tôi muốn tìm một chút gió, một chút gió có thể lôm tôi đỡ khát (?)

Tôi đứng lên, nhưng tôi quỵ xuống. Tôi cố chối tay để khỏi đập mặt xuống đá. Cái đầu tôi nặng quá. khắp thân thể tôi ê ẩm. Cần cổ tôi chênh vênh. chực cong. chực gãy. Tôi cố lết dựa lưng vào vách đá. Con đom đóm nóo đó, bây đom dòm nóo đó đang nhảy múa loạn xạ trước mắt. Tôi nhắm nghiền mắt lại Bây đom đóm được tăng viện từ đâu, chúng chen chúc nảy nở cố lôm nổ tung đôi mắt. Tôi đứng lên, tôi phải đứng lên.

Không hiểu nhờ cái gì mà tôi đứng dậy một cách dễ dàng, tôi chạy nhanh ra khỏi hốc đá, gặp phải ánh sáng khó chịu. Tôi nhắm mắt một lần nữa. Những con đom đóm lại tung hoOnh. Tôi sợ, tôi sợ những con đom đóm ma quái nầy. Tôi phải mở mắt. phải xua đuổi chúng.

Tôi cầm cỏ chạy về chùa, lu nước cửa, lu nước trước cửa chùa, Tôi phải uống.

Khi tôi trở lại hốc đá thì bắt gặp người đồn ông và người đồn bộ đang ngồi ăn nhau. Không hiểu họ ăn nhau lôm gì, tại sao họ lại chiếm chỗ của tôi. Đêm nay tôi sẽ ngủ ở đâu. Hốc đá không phải chỗ của tôi, làm sao tôi có thể duổi họ đi chỗ khác. Dường như họ không hay biết có tôi đứng trước cửa. Bôn tay người đồn ông xoa xoa vào lưng người đồn bà, Bôn tay đi lần xuống thắt lưng, đi lần xuống dít. Bôn tay lại xoa, Rồi bất thần bôn tay bóp mạnh. Người đồn bà la lá ái ! tiếng. rườn người lên. Bà ta chửi quỷ sứ. Người đàn ông cười khúc khích.

Bôn tay của ông ta lận vào lưng áo người đồn bà.

Tôi bỏ đi khi bàn tay đó cởi nút áo.

Tôi đến đang đá dưới gốc đa ngồi, giỡ mắt lạ. Tôi đưa mắt nhìn tượng Phật Thích ca ở mòm đá trước cửa chùa. Con rắn bây dầu che mưa che nắng cho ngài. Con rắn bầy đầu được sơn xanh đỏ chói chang.

Trước khi người ta xây tượng Phật dưới gốc đa nầy. Lá đa có hình vốc giống lá bồ đề. Đức Phật ngồi dưới gốc bồ đề Nhờ điêu khắc nào đó đã tạc tượng Phật như 1 người sống. Tại Phật không quá đôi như những cái tượng mà tôi thường thấy. Ở đây đức Phật gầy guộc như chỉ có xương với da. Đôi má hóp, đôi mắt sâu, trán phẳng nở : gân, cổ phật nổi gân. Phật ở trần, dưa những cái xương xuờn nhọn hoắc.

Tôi không dám nhìn phật lâu. Tôi thấy thương vô cùng cái hình ảnh đó, Cha tôi chưa đi tự, cha tôi chỉ lô một người lâm công quả cho chùa nói đúng lácái am — vì trên tấm bản Sư Cụ ghi rõ rõng hàng chữ Bạch Vân Am.

Sư Cụ đã già, già quá già, cố ế cha tôi đoán biết Sư cụ không sống được bao lâu nên ông vỡ am ny lôm công quả cái am vắng lặng nhỏ nhoi ít người lui tới. nên Sư cụ chỉ nhớ rày nhớ vườn mô sống.

Rồi Sư cụ chết, cha tôi thừa hưởng cái am nầy. Cha tôi đời tượng Phật lên mòm đá trước cửa am. con rắn đầu kia lô công linh của cha tôi. Cha thường chê phận xấu, phật tro troi không mâu mê, tại phật không đôi chăm cỏ, Mắt phật không sáng. Cha tôi nhớ bắc thợ mà vẽ mắt vẽ má hồng cho phật, đông thời nhờ bắc ta vẽ cho cái bảng Bạch Vân am của sư cụ trước kia.

Cha không ngăn ngại đốn bỏ những cây mít, những cây bồi trước cửa am. Cha dọn một khoảng sân thật rộng.

NGƯỜI thanh niên vẫn gong kể trăm trăm điều đàn. Nhưng người con gái bận nghĩ về cái bàn tay của người đàn ôn cởi nút áo. Cô ta trách sao người thanh niên không dừng lại ? tại sao chủ tiểu rùa con không đứng lại tỉnh xem người đàn ông làm tiếp những trò gì ? Cô đưa tay che miệng ngáp. Nàng ngồi kia dựa xuống. Ngọn gió nào đó lâm rung rinh đợt mít trước cửa hốc đá.

Người đàn ông cởi nút áo người đàn bà — Cô ta tưởng tượng tiếp theo lời kể của anh—Người đàn ông gặp phải phản ứng bất ngờ, Người đàn bà hất mạnh bàn tay ông ta mất hằng bằng té ngửa. Đầu ông chạm vào vách đá, u một cục bằng cái bánh cam. Rồi ông ta bực tức, ông ta đập đầu ngất xỉu.

Thôi, ghé qua.

Ông ta đứng đập đầu bực tức. ông ta cũng không bị người đàn bà xô mạnh cho tới té ngửa như vậy. Ông ta chỉ mất thăng bằng một chút. Rồi ông ta ngồi yên. Người đàn bà gài nút áo lại. Bà ta muốn chạy khỏi cái hốc đá ác ôn nầy, nhưng bà ta không đủ tàn nhẫn... Người con gái mỉm cười liếc mắt ngó anh thanh niên đang say sưa kể chuyện. Cô ta thấy đầu anh trọc, cón chứa một chóp thật dài, không phải nó chỉ dài kéo mảng lên mép, tài như Chú tiểu Rùa, mà nó dài gần như bất tận, nó quấn khắp thân thể anh ta. Rồi nó bò qua quấn lấy cô.

Cô nhích người ra một chút.

Cô lại liếc tục thấy người đàn ông và người đàn bà. Ông ta đang cười như điên như khùng. Rồi bà ta mất ngạc nhiên.Rồi ông ta kể chuyện. Rồi bà ta ngả đầu vào vai ông, Bà chìu nước mắt cho ông. Bà Ôm đầu ông vào ngực, ôm thật mạnh, xương cằn cỗ người đàn ông kêu răng rắc, cô ông ta giãn đầu ra như cô hươu. Mỗi lúc đôi tay của bà bỡ mỗi lớn và đầu ông ta thì nhỏ... nhỏ nữa. Nhỏ cho tới khi mất hút vào lồng ngực của bà ta.

Ông ta đâu mất ? Ông ta đã chui vào lồng ngực đó, có thấy ngực người đàn bà xô mạnh cho tới té ngửa như vậy. Dường như người đàn ông đang ngộp thở trong ấy. Bà ta đưa tay vỗ về đôi vế. Vỗ về người đàn ông, vỗ về tình nhân của mình. Từ đâu Vú, tình nhân của bà lố ra cái mũ, cái mũi thở dồn đập lo thường. Rồi đôi mắt, đôi mắt của tình nhân lại hé một khoảng vừa nhìn ra. Nhìn lên khuôn mặt đầy dặn trắng hồng của bà ta. Rồi, Rồi, cũng trong cái Vế ấy người tình đưa bàn tay vuốt ahê nhẹ lên cằm bà. Bà ta nghoẻo đầu e lệ, lấy tay gỡ nhẹ bàn tay tỉnh nhân đặt xuống bung.

Tại sao bà ta bạo như vậy, đàn bà gì mà bạo như vậy ? Bà ta phải lấy bàn tay đó đặt xuống nền đá chứ, phải rồi, bà ta lấy bàn tay đó đặt xuống nền đá.

Cũng từ trong đầu vú. cái miệng người đồn ông lố ra, hàm răng đều đặn hé cười. Người đàn bà cười lại, đưa ngón tay vào cái miệng duyên dáng đó. Tình nhân của bà đang bú ngón tay. Ô ! kìa. Sao ngón tay của bà có thể biến thành đầu vú được. Và người đàn ông có thể bú một cách ngon lành, bú như một đứa trẻ. Cái miệng ông ta núm núm thấy phát thèm.

Bỡ ta là ái một cái. Rút vội đầu vú ngớt tay ra. Tiên sư bố mấy cần tao. Bà ta lắc mạnh đôi vai đứa bé. Đứa bé khóc thét lên. Bà ta lại kéo đầu nó vào đầu vú : Nín nín đi con nín đi con, nín má cưng, đừng cần má nữa nhé! Đứa bé bú lại, bú ứtc tủi.

Tình nhân của bà đã lớn lên. cao hơn bà. Lại đưa tay cởi nút áo. Lần nầy bà để yên. Ô ! kìa. Cởi tới đó thôi chứ ? cởi hết sao. Bà để yên cho thằng cha đó cởi hết sao ? Bà không mắc cở à ! Làm cái trò gì kỳ cục vậy ?

Cô ta lại cười, lần nầy thì cười thành tiếng

Người thanh niên quay lại hỏi em đang cười gì. Cô lắc đầu. Bắt thân người thanh niên nổi giận.

— Em cười anh à ! cười ông đạo Rùa con đi lượm một thức ăn thứa của người ta ! cho em biết là anh đang đói. Th ng chủ tiểu Rùa con đó đang đói. Nó không dám về chùa. Ông đạo Rùa hung dữ lắm, nó không dám về chùa.

Người thanh niên hết lên.

Cô gái ngơ ngác, nhưng cô ta không thể nào nhịn cười được.

Người thanh niên dừng mạnh lên bước tới vài bước rồi dừng yên chống nanh, móc thuốc ra hút. Anh ta bật lửa lia lịa, lửa không cháy. Anh ta nắm cái bật lửa đầy mạnh (có lẽ anh lâm như vậy để hy vọng một chút xăng nào còn sót chạy lên dầu tim) Lần nầy anh bật mạnh cái, lửa cháy, anh kê thuốc vào châm hút.

Khói thuốc ba lên, ngập cả hốc đá.

Anh ta ngồi xuống, nói như một mình.

— Ai gặp hoOn cảnh đó cũng ăn mót như vậy, còn cả khối người đi bươi rác rưởi kiếm ăn.

Người con gái vẫn mỉm cười, lác đầu.

Người thanh niên sừng sợ :

— Bộ có nói không có ai ăn rác hết hà ?

— Đâu mà có.

Cô chỉ nói được có thể rồi ngã ra cười.

Người thanh niên dừng lên, nêm điếu thuốc :

— Đâu mà có, lô đâu mà có cái gì ? Đâu mà có ăn rác hả ?

Không...

Cô lại cười !

— Em đâu có nói thế.

— Chớ có nói gì ?

Cô ta nằm tay người thanh niên kéo ngồi xuống. Anh ta rầy tay ra :

— Cô phải trả lời xong cho tôi.

— Thì ngồi đi mà nói!

Anh ta hậm hực ngồi xuống.

Cô kéo anh ngồi xích lại, đưa tay qua ngực anh. Rồi cô ngả đầu lên vai. Bàn tay vuốt vuốt lên ngực.

Đôi mắt anh đang lượn ngược giận dữ, dần dần dịu xuống. Anh đưa tay vuốt tóc cô :

— Anh xin lỗi em.

Cô gái lại cười.

— Lôm sao mà xin lỗi ?

— Anh quá nóng.

— Người ta chưa trả lời mà.

— Những anh nhận lô anh quá nóng.

Anh lại vuốt tóc cô.. vuốt nhẹ nhe như người ta vuốt lông một con mèo.

Cô gái ngước lên nhìn anh :

— Anh có biết tại sao em cười ?

Anh ta bưm miệng cô gái.

— Thôi, anh không cần biết.

Cô gái đầy tay anh ra :

— Nhưng mà em phải nói.

Anh lại bưm miệng.

Cô lại đầy ra :

— Nhưng mà người ta phải nói, để ông hiểu lâm oan cho người ta.

Anh lắc đầu. kéo cô úp vào lòng ngực.

Cô gái nghĩ mình sẽ nghẹt thở. mình sẽ biến mất vào ngực anh ta. Đôi vú anh ta sẽ nhúng nhẩy càng phồng. Rồi mình sẽ đưa cái mũi ra, đưa cái mắt ra. Rồi anh ta đưa ngón tay cho mình bú như một đứa bé. bú ngon lành. Rồi đứa bé đó cắn vào đầu vú.

Người thanh niên la ái da ! xô vội đầu cô ra.

Mình đã cắn hắt. Hồi đắt ơi ! mình đã cắn anh chàng.

Người thanh niên nhăn nhó đưa tay chà lên ngực.

Anh ta cười cười nói :

— Yêu nhau lắm cắn nhau đau.

Cô gái phá lên cười.

TÔI thấy người đàn ông và người đàn bà bà ra khỏi hốc đá, ông ta đi trước, bà còn đứng lại vuốt mái tóc bên trán áo Xong bà bước nhanh theo.

Mặt trời đã xuống tận chóm cây trên núi. Chú tiểu mò về hốc đá, Đêm nay chủ sẽ ngủ ở đó.

Chú bắt gặp tờ báo nằm trên nền đá, nằm dính sát nhau nữ!, chú nhìn theo hướng đi của người đàn ông và người đàn bà. Chú gật đầu cám ơn về tấm giấy trải.

Chú sẽ nằm ngủ trên tấm giấy báo nầy. Bây giờ chú phải tìm cái gì để gối đầu. Chú nhìn lại tờ giấy báo, ấu yếm nhìn.Chú gấp phải chiếc khăn tay vô cục nam trong túi. Chú sáng mắt lên cái khăn tay nầy chủ lôi ra khỏi túi để gối đầu. Đầu sẽ được êm ái. Chú sẽ ngủ một giấc ngon lành. Chú nhìn ra hướng đi của người đàn ông và người đàn bà gật đầu cám ơn một lần nữa.

Chú đi đến gần cái khăn tay. Bỗng chú ngước mặt lên, chớp mắt có chiều nghi ngờ :

Phải rồi, thế mà tôi không nhớ sớm. Ở chung quanh đây con nhiều cái khăn tay nữa. Mấy cái hốc đá kia ! Sao người ta xài sang quá ? hay là người ta bỏ quên ? Mỗi lần người ta đến vào hốc đá là để ông nhự người ta bỏ lại cái khăn tay.

Không hiểu cái khăn tay ấy có gì trong đó. Từ trước tôi nay chủ thấy khăn tay vô cục như vậy mà không chú ý tò mò.

Bây giờ trước mặt chủ những cái khăn tay nhảy múa ca hát. Những cái khăn tay kết lại thành vòng. chúng nắm chặt tay nhau, chúng kết bè, hàng hàng lớp lớp kết bè. Chúng sẽ trở thành 1 lá cờ lớn, lá cờ phất phất phất trên ngọn cây đa, hay ở sân trước mà chủ đã cố lấn xếp hàng dùng nghiêm hát thanh niên cơ ! đứng lên...

Lá cờ nầy sẽ là cái mền ấm áp cho chủ đêm nay. Và cũ thể những đêm khắc nữa. Chưa chắc đêm nay Đứa người giận.

Mình phải đi tìm giây gì để khâu mấy cái khăn tay lại.Chú đứng lên. Nhưng chủ lạ chắc cái khăn tay mới nầy. Chủ mở nó ra.

Chủ nhăn mặt : Họ châu cái gì nhớt nhợt thế nầy ? Chủ đưa cái khăn lên sát mũi...

CÔ gái nhăn mặt nhìn anh thanh niên. Cô thấy nằm tay anh ta đưa lên mũi. Cô rùng mình.

Cô nhớ tới những khuôn mặt nhem nhuốc của đám con nít mũi dãi lòng thòng. Nó đưa vạt áo lên chùi, cô đưa đưa cùi tay lên quẹt qua quẹt lại. Cô đưa lại hít rột rột như người ta hút canh không bằng Cô ghê sợ những tô canh. Những người húp canh không lịch sự. Đưa bé khắc lại le lưỡi liếm mũi một cách ngon lành, cô nhăm mặt, phải chi cô có bắn mi mắt thì cô nhăm 1 lần một lượt chưa chắc cái hình ảnh của đứa nhỏ liếm mũi khuất mắt ngoài mi mắt cô.

Cô rùng mình lần nữa.

Tại sao người đàn ông và người đàn bà vào đây rồi tự đưng bỏ lại cái khăn nhớt nhớn nhợt thế nầy ?

Cô gái cảm thấy khiếp đảm trước cái thô bạo của người đàn ông. Cô lẻ ông ta hành hạ đánh đập bà ấy ? Đánh đập 1 cách tàn nhẫn—Đánh đập không ngưng tay—Tại sao đàn vào đây rồi đánh đập như vậy ? Bà ấy không kêu la cầu cứu sao ? Bà ta lại đứng yên chịu đòn.

Cô lần cô đã được chứng kiến ông hàng xóm đánh vợ — ông ta đánh vì ghen. Vợ ông ta làm bài phòng cho Mỹ. Người ta nói lại ông điều gì đó. Ông đuổi đánh nhau gần. đi uống rượu rồi về lôi bà vợ ra mà đánh, mà đá, mà đạp.

— ĐM, tao đạp mày. tao đạp cho lòi con mày ra, để tao coi nó trang hay đen.

— ĐM, tao đã nó, thì nghĩ tao ? đánh đánh đi, đừng đi làm cho nó. ĐM, đàn bà mà.

— ĐM, mầy lại nằng nặng đòi đi, mầy nói nhà không đủ ăn, tao làm linh chết đói, ĐM, thượng sĩ mà chết đói hả ?

— ĐM, mầy là con ngựa. Con đi ngựa, tao biết mầy ngựa từ lâu rồi mà. ĐM với tao mà mầy còn ngựa huống hồ với tụi Mỹ.

— Ngựa, ngựa ơi là ngựa.

— Tao giết mầy, tao mổ bụng mầy coi thằng trắng hay thằng đen.

Chị vợ chạy ra lộ, chú vợ la làng, chú la cảnh sát. Hàng xóm không ai dám can. Tay của ông thượng sĩ lăm le con dao.

— ĐM, thằng nào, con nào vướng bận tay chân của ông là ông chém.

Ôi ! cái bọn đàn ông sao mà tàn nhẫn đến thế ? Cô gái nhớ nước mắt chị vợ ấy xối xả tuôn, chị không kịp chùi, không kịp phân phân bưa gì cả, chị ta chỉ hết lên, hết những tiếng thất thanh. Rồi chị chạy thoát ra đường, chị đầy đi cái mặt đầy nước mắt. Cái mũi lòng thòng rớt xuống dường nhớt nhớt.

Tôi thấy cái khăn tay, cái khăn dường như còn nằm trong hốc đá nầy. Cô đào mát một vòng. Không thấy gì cả. Nhưng ô kìa ! Cái khăn Chủ tiểu Rùa con đang cầm kia. Chú đang mở ra chăm chăm. Chú kéo giản buông co. Nhưa mũi ở khăn tay đeo nhẹo. Chú lấy ngón tay quẹt vào nhưa mũi đó.

Người đàn bà có lẻ khóc dữ lắm ? bà ta khóc, bà ta úp mặt vào cái khăn tay mà khóc. Nước mắt nước mũi của bà ta nhuộm đầy cái khăn tay, nhuộm đầy vách đá.

Cô gái lại nhác cái lưng ra khỏi vách đá. Dường như nước mũi của người đàn bà dính đầy lưng áo cô. Nó dính như cô lần cô ngồi ở trong rạp xi nê, bị dựa mắc tơi nào đó trét kẹo cao su dính quần. Lần đó cô lại mặc chiếc quần trắng. thế mới chết người ta. Bao hai lúc ra đường cô phải tìm vạt áo dài che lại. Nhưng tới lại ác lắm sao, trời thình lình nổi gió, vạt áo tung khỏi tay cô. Một lũ học trò ngồi ở bàng đã vỗ tay cười. Lũ học trò thật là mất dậy.

NGƯỜI thanh niên ngưng kể. Khi cô gái bấu vào vai anh.

— Gớm mê chuyện đời, người ta hỏi mấy lần mà không nghe.

— Hả ? em hỏi gì ?

— Bộ người đàn bà đó khóc dữ lắm hả ?

Người thanh niên nói :

— Tại sao em nghĩ người đàn bà đó khóc ?

— Cho không khóc sao cái khăn tay của bà ta dính đầy mũi?

Người thanh niên phá lên cười.

Cô gái ngơ ngác.

Anh ta cười lớn hơn, cười rung rinh hốc đá. Tay anh choàng qua vai cô gái kéo mạnh vào lòng : Nước mắt tôi dường như chảy xuống. Tôi sung sướng quá. Tôi phải ta ơn trời, trời đã ban cho tôi một hòn ngọc quý. Không, nó quý báu hơn ngọc nhiều. Nó hơn tất cả. Sự ngây thơ trong trắng của người yêu tôi không thể so sánh với bất cứ vật gì, đừng so sánh, đừng bao giờ so sánh, đừ so sánh với thần thánh.

Hãy để yên anh ôm, đừng đẩy gớt tay anh ra. Hay là em muốn anh quỳ xuống chân em, anh muốn hôn bàn chân đó, anh muốn hôn bàn tay đó, anh muốn hôn tất cả. Anh muốn đưa em lên cao để thờ lạy, anh muốn thờ lạy em,anh muốn thờ lạy sự trong trắng, anh muốn thờ lạy sự nguyên vẹn. Em hãy ngồi yên.

— Anh anh, anh làm sao thế ? Cái gì kỳ cục. Em sợ, em sợ lắm, buông em ra.

— Anh, anh bình tĩnh chớ, em đây mà, Cúc của anh đây mà.

Người thanh niên buông cô gái ra. Anh mỉm cười :

— Sao em hốt hoảng như vậy ?

— Anh giống điên đảo.

— Thì anh điên rồi chớ còn gì nữa mà giống với không giống.

Cô gái nhích ra một chút.

— Thôi đừng làm em sợ. Anh.

— Em sợ, em sợ thật cả Cúc ?

Anh điên, phải, anh điên trong cái hạnh phúc bất được. Anh muốn hôn em Cúc ạ ! Anh muốn cướp em Cúc ạ !

Anh muốn.

Anh muốn.

Anh muốn.

(CÒN 1 KỲ)

V

TIẾP THEO TRANG 3

mư: khai nhỏ tuổi. Tên này bảo cộng H, gặp tên ĐVT đến nay đưa ra điều kiện đưa 100.000 để trả nước cho ông Thành ấn và ông Biện lý, để xin 2 ông này xác nhận lý lịch của H đi ra với cân cước. Cậu này phải đưa trước 30.000 con 70.000 thì trong 3 ngày sau phải đưa. Nhưngtới 3 ngày sau cậu H lại thấy tên nầy đòi 70000 sửa cậu H xanh nghiêng nói chuyện với ông S Tăng thủyHội đồng Tỉnh, ông S liền dẫn cậu H đến trình diện ông Biện lý Khánh Tòa Sơ Thẩm Ninh Thuận. Ông Biện lý liền cho ghi số bạc 70.000 trước, 28 CS bắt quả tang trong túi y còn số bạc 70 000đ. Hết đường chối cãi và tên này khai ra tên T. là 1 nhân viên của Phòng Quốc vụ. Cả hai bị tống giam vào khám chờ ngày ra Tòa là hồi.

M

TIẾP THEO TRANG 3

đăng kê là Hội tuyển Thiếu niên ở toán B bị đưa xuống toán C tại giải vô địch thiếu niên Á châu và ngày 25 gặp Đại Hàn. 27 gặp Do Thái và cuối là gặp Hương cảng. Mặt khác có thể Saigon sẽ được thưởng thức tài nghệ của hội tuyển Ba Tư vào ngày 10-5 nếu không có gì trở ngại giờ chót.)

S

TIẾP THEO TRANG 3

chưa rõ ngã ngũ ra sao. Bà S thì vô đơn thưa cô T thông gian với chồng bà, trái lại cô T cũng vô đơn tố cáo bà S đã vô cớ hạ nhục cô và đánh cô gây thương tích.

TRÊN ĐÀ CẢI TIẾN, TIẾN MẠI
CHƯƠNG TRÌNH MÙA HẠ TẶNG CƯỜNG

NAM - ĐÔ Nhà Hàng Ca Vũ Nhạc

199-205 Đ.L. Nguyễn thái Học, Saigon

NGOÀI SỰ CÓ MẶT THƯỜNG XUYÊN CỦA 40 NGHỆ SĨ

Hàng đêm tăng cường 2 cặp ca vũ :
XUÂN TRANG — TONNY NIFKAMDRA (Nhật)
DIỄM HƯƠNG PARTTAGA — Nghệ sĩ PHI với cây kèn SAXO
Xin đặt bàn trước Đ.T.: 24.195 — 25.503.

Cáo thị đấu thầu công khai

(Lần thứ 4)

Ngày giờ và nơi mở thầu :
— Ngày 04-05-1971 hồi 09g00 tại Khu Quân Sản Tạo Tác BMT.

Mục tiêu việc thầu :
— Khế ước công tác xây cất doanh trại cho dự án 11-023/71 tại Banmethuot
Tiền ký quỹ tạm : 52.000đ

Nơi tham khảo điều lệ sách :
— Cục Công Binh số 557 Đại lộ Nguyễn tri Phương Saigon.
— Khu Quân Sản Tạo Tác Banmethuot

KBC 4038 ngày 14-3-1971
Chỉ Huy Trưởng Trại Triệu Đà

264

Cáo thị đấu thầu

1.— Ngày, giờ và nơi mở thầu :
Ngày 06-05-1971 hồi 9 giờ tại : Cục Mãi Dịch, 163 Đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia định).

2.— Mục tiêu việc thầu :
Cung cấp ống nước, bông băng nông và giấy ép cho Khu QSTT Saigon thuộc ĐLS số 023/MD/MU/1 ngày 24-3-1971, trị giá ước lượng 6.098.000.000.

3.— Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại : Cục Mãi Dịch 163 Đại lộ Chi Lăng Phú nhuận, (Gia định) (Phòng Mãi Dược 1).

GIAĐỊNH, ngày 15-04-71
CỤC MÃI DỊCH

258

ĐAU LƯNG
NHỨC MỎI
ĐAU XƯƠNG
NHỨC GÂN
Bạy chớn
RUN, XUỘI TỂ
DỞ KHÔNG LÊN
ĐI PHẢI NƯƠNG GẬY
CHỐN ĐI LỪNG CỨNG
TÊ NHỨC NỬA THÂN
Hãy dùng
THẢO NAM SƠN

Cáo thị đấu thầu

LẦN 2

1. Ngày giờ và nơi mở thầu :
Ngày 06-5-71 hồi 9 giờ, tại :
— Bệnh Viện Tiểu Khu Tuyên Đức

2. Mục tiêu việc thầu :
Cung cấp thực phẩm (lô 1) cho Bệnh Viện Tiểu Khu Tuyên Đức niên khóa 1971 thuộc ĐLS số 221-1/BVT/KT/B/TC ngày 29-10-1970.

3. Nơi tham khảo điều lệ sách :

Trong những ngày giờ làm việc tại :
— Cục Mãi dịch (Phòng Mãi dược 2) 163, Đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định).
— Cục Quân Y và Bệnh Viện Tiên tuyến.

GIAĐỊNH, ngày 19-4-1971
Cục Mãi Dịch

266

Cáo thị đấu thầu

CÔNG KHAI

I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :
Ngày 07-5-1971 hồi 09,00 giờ tại Bộ Chỉ Huy 3 Tiếp Vận (Phòng Hành Chánh Mãi dược) Trại Lê văn Duyệt đường Lê văn Duyệt Saigon

II.— Mục tiêu việc thầu :
— Cung cấp sơn dầu thuộc ĐLS số 14/3TV/HCMU/MU1 ngày 27-3-1971.
— Trị giá ước lượng 9.285.000đ00
— Kỹ quỹ tạm : 371.400đ00

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại BCH.3 Tiếp Vận (Phòng Hành Chánh Mãi Dược) Trại Lê văn Duyệt, đường Lê văn Duyệt Saigon.

GIAĐỊNH, ngày 19-4-1971
CỤC MÃI DỊCH

267

SỔ MŨI
NGHẸT MŨI
Rất hay
CẢM HO
CÚM
Hãy dùng
RHINA-SOL

Cứu tinh của Nam Thanh Niên
TAM TINH HẢI CẦU
bổ thận hoàn
trị
DI TINH
MỘNG TINH
HƯỚT TINH
trừ
ĐAU LỪNG
NHỨC MỎI
Số 2
P. THẮNG
VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC HÀNG
201-211, NG-THÁI-HỌC-SAIGON

Cáo thị đấu thầu

1.— Ngày giờ và nơi mở thầu :
Ngày 05-05-1971 hồi 9 giờ tại Cục Mãi Dịch, 163 đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định).

2.— Mục tiêu việc thầu :
— Cung cấp sạn trắng, ống nước và dầu trừ mối cho Cục Công Binh trị giá ước lượng 1.641.000đ00
(ĐLS số 025MD/MU/1/CB ngày 29-3-71.)

3.— Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại :
— Cục Mãi Dịch (phòng Mãi dược 1) 163, đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định).

Gia Định ngày 16-04-1971
CỤC MÃI DỊCH

256

SANG ĐỘC
Mới phát hay kinh niên dùng «SUU ĐỘC» Bà Ứng Hoàn ÔNG TIÊN.
Trên 30 năm danh tiếng. Có bán tại các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 3-5-56.

Nhà in Chấn Hưng
Số 216 Lê văn Duyệt Saigon
Điện thoại số 41.718
chuyên in THIỆP CƯỚI
mỹ thuật, nhanh chóng, giá hạ, lấy hàng gấp trong 24 giờ.
IN SẴN BÁN : đủ các loại giấy tờ, dùng cho trường học : Tờ thực hay bài công.

TRƯỜNG
Máy XE HƠI
Máy đầu cịa với 19 động cơ đã lớ...
Trường máy xe hơi Việt Bắc trước số 190 Hồng thập Tự Saigon nay dời lại 67 Hồng thập Tự-gần ngã tư Lê văn Duyệt — Hồng thập Tự, Khai giảng khóa mới ngày 3-5-71. Tuổi tác học lực sau cùng học được thành nghề trong 4 tháng. Học phí mỗi tháng 2.000đ. Ở xa đến tạ lo lấy chỗ ăn ở. Học viên phải tự tay tháo rắp sửa nhiều kiểu máy và cho chạy hoàn toàn. Có sẵn máy và cấp tăng chỉ dẫn bằng thực hành ngay. Bảo đảm cho chân lành nghề khi ra trường có bằng cấp. Xin học khỏi cần giấy tờ gì. Học bổ túc thêm 1 tháng máy dầu cần bằng máy MERCEDES 4 máy và YAMAR. Sửa rắp và cần coo beo đầu vào máy cho chạy thử. Xin ghi tên trước 67 Hồng thập Tự Saigon.

THUỐC CAI GIA TRUYỀN
— Xin trân trọng giới thiệu với các bạn đồng chánh, một thứ thuốc CAI vô cùng công hiệu để các bạn yên tâm và dễ phòng khi cần thất như xuất ngoại, xa nhà hoặc muốn dứt khoát hẳn.
— Khi dùng, cam đoan các bạn sẽ cảm thấy như... thường ... ngày
— Nhẹ nhàng, êm dịu, không mất sức mà còn ăn ngủ được và lên cân.
— Đã có sẵn những liều thuốc nhỏ để bạn nào muốn dùng thử gọn g vòng 3 ngày.
Hỏi : Tiệm PHỚ Đại biệt «77» Số 280 đường Lý Thái Tổ Saigon.

Dùng Dầu xức tóc DIAMANT
Như gấm sáng trên tóc
CÓ BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Thuốc KIẾT Hiệu NHÀNH MAI
Kiết đám, Kiết máu, đau bụng no chịu, hãy uống thuốc kiết Nhành mai. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. KNBYT số 535 ngày 20-11-63

Có thai... ỌA MỬA, BÓN MỆT MỎI LƯNG, CÓ HUYẾT DƯ. Hãy uống thuốc DƯỠNG THAI hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán Saigon do NHÀNH MAI 537 Trần khắc Chân gần chợ Tân Định KN/BYT số 534 ngày 20-11-63.

THUỐC GHẺ GALA
— Trị bệnh ghẻ và bệnh chí(chấy tóc)
— Chỉ cần bôi thuốc một lần.
— Thuốc nước dễ dùng không dầu sót.
— Không nhơn- không bẩn quần áo.
— Không có mùi hôi—không màu
(01M BYT/QCDP 14-1-70

Sirop GLOTAMPHÉNICOL có SINH TỐ
Amfenicol
VITAMINÉE
TRƯỜNG HỢP BỆNH HỒNG HẦU CẤP HO SUNG PHỔI
KIRO

HỌC LÁI XE Ở ĐÂU ??

— Muốn lái xe giỏi, muốn mau thành nghề, muốn lấy 3 đầu cùng 1 ngày, muốn học phí hạ xin hỏi thể lệ và ghi tên nhập học mỗi ngày tại Trường Dạy Lái Xe BÁCH VIỆT số 214A Trương tấn Bửu Phú Nhuận Saigon. Trường BÁCH VIỆT mỗi tuần thi 3 kỳ. Đậu 99% Đặc biệt lớp dạy thi 3 đầu 5 ngày thì đậu.
HỌC PHÍ KHÔNG TĂNG
CÓ LỚP TỐI MIỄN PHÍ

Hoa Hậu 1970
— EMKO, trị mụn đỏ, mụn trứng cá, da mặt nhờn
— DELKO thuốc làm trắng da
— MẮT XANH BEL làm cho xanh, vút, long, lanh, hấp dẫn.
— PHẤN TRẮNG BEL dễ dùng không mốc, trừ mụn, chống nắng Da trắng đẹp tự nhiên.
— ANNA trị tàn nhang, vết sẩm.
— DENTILUX thuốc đánh răng trắng.
(Có bán tại các nhà thuốc Tây).

Làm cho da mặt được mịn màng
Hết mụn trứng cá tàn nhang.
Hãy dùng
MỸ DIỆN CAO
Thuốc xức mụn
QUẢNG AN HÒA
Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết sẩm, nhàn nhạt, sần, tàn nhang, trên da mặt, ta nâng không nên dơ, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cấu chứng tại Tân Thương Mãi. Cần hỏi chuyên và giá mạo).
KN, số 1250 ngày 28-9-59
Nhà thuốc 169 Lê văn Duyệt Saigon

Thiệp Cưới
mình tự
mình lo
mỹ thuật
tại Họa Mỹ Nhà Hàng Kim Hưng

Cáo thị đấu thầu

1.— Ngày giờ và nơi mở thầu :
Ngày 05-05-1971 hồi 9 giờ tại Cục Mãi Dịch, 163 đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định).

2.— Mục tiêu việc thầu :
— Cung cấp sơn trắng, ống nước và dầu trừ mối cho Cục Công Binh trị giá ước lượng 1.641.000đ00
(ĐLS số 025MD/MU/1/CB ngày 29-3-71.)

3.— Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại :
— Cục Mãi Dịch (phòng Mãi dược 1) 163, đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định).

Gia Định ngày 16-04-1971
CỤC MÃI DỊCH

256

CÁC CHỨNG HO, HO KHAN, HO CÓ ĐÀM
Phong ngứa cổ ngọt, ho lâu ngày ăn ngủ không được, gầy yếu, mỏi mỏi, ho về đêm, ho suyễn, sản phụ ho dây dưa không dứt, cần trị với
PHÉ TẠNG BỬU
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) và 537 Đồng Khánh Cholon.
K N số 607 ngày 18-12-63

Mách giúp
Ai biết bại(xụi)phong thấp, nhức mỏi (nhất là khi trở trời) thường hay cảm vật, mỏi gân cổ và vai, đau các khớp xương và bắp thịt, hoặc bàn tay nhiều mồ hôi) dù kinh niên muốn được trị khỏi, ngay bằng thuốc gia truyền rất thần hiệu, hãy hỏi nhà buôn THANH THẢO, số 434 (số cũ 266) Lê Quang Định Xóm Gà) Gia Định hoặc điện thoại 41.323 nhà chỉ dùm.

Phụ Khoa Bạch Đái Hoàn
TRỊ : Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm
— Phụ nữ thường đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều, làm gương mặt xanh xao, đau lưng nhức mỏi, bần thần, dễ dượi.
— Quí bà, quí cô nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên Bạch đái hoàn Quảng An Hòa do dược sĩ Lý Trão bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung bạch đái lâu năm, mười năm.
Tổng phát hành Nhà thuốc QUẢNG AN HÒA
169 Lê văn Duyệt Saigon và các

BIẾNG ĂN, MẤT NGỦ
Uống Sirop
RÉACTIN (BETA)
— Ăn ngon, mau đói
— Lên cân nhanh chóng
— Dễ ngủ yên (59M/QCDP)
— Trị Phong ngứa.
Bán tại nhà thuốc Tây.

Các chứng bịnh về tim
Đau tim, lớn tim, hồi hộp, tim đập mạnh sẩy xâm chóng váng mệt ngất mất ngủ, dễ mê hồi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, dùng
Thuốc bổ tim
Tâm Chi Bửu
La Vạn Linh
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
KN. 10 Số 610 ngày 18-1-62
537 Đồng Khánh — Cholon

Gần đến Kinh kỳ bán thân đã dượi hay là đang hành kinh mà đau bụng uống LỐI CÔNG HOÀN ÔNG TIÊN. Hỏi có bán lẻ tại các tiệm thuốc Họa Việt: Nhà thuốc ÔNG TIÊN Phố Lâm Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

Camphophyline
VIỆN BÀO CHẾ Millot — PHÁP-QUỐC
THUỐC UỐNG
trị bịnh
- YẾU TIM.
- NGHẸT THỞ
- HEN SUYỄN
- HỒI HỘP
THUỐC CHÍCH
CÓ THỂ DÙNG ĐỂ PHA THUỐC TRỤ SINH THAY THẾ SÉRUM GLUCOSÉ.
PHÒNG NGỪA NGẤT XỈU.
ĐÃ THÍ NGHIỆM TẠI CÁC BỆNH VIỆN BALÊ
KN.67M/BYT/QCDP.
HADZER BÀO CHẾ NHƯỢNG QUYỀN

ANH ĐÀO LỘ
ĐẠI-QUANG
Bổ phổi - trừ đàm - dứt ho
Nhà thuốc ĐẠI-QUANG TRẦN-MUỘI
Số 97, đại lộ Tổng đốc Phương Cholon
K.N. số 40 ngày 17-7-62

DYNACYTONE
LABORATOIRES MILLOT PARIS
trị :
NƯỚC CỐT HỘT GÀ LỘN.
NƯỚC CỐT MÁU ĐỎ. (HỒNG HUYẾT CẦU)
NƯỚC CỐT GAN BÒ TƯỚI. (SINH TỐ B12)
NƯỚC CỐT CUỐNG BAO TỬ
NƯỚC CỐT THẢO MỘC.
GẦY ÔM
KÉM ĂN.
THIẾU MÁU.
YẾU GAN
MỎI MỆT
LAO LỰC HỌC NHIỀU
DƯỠNG THAI
HADZER BÀO CHẾ NHƯỢNG QUYỀN
KN.Số 70 M QCDP. 28-2-68

RỬA CHÉN KHỎNG HẠI DA TAY
RỬA XE CÀNG BÓNG THÊM
VISO DETERGENT
VISO
GIẶT QUẦN ÁO TRẮNG LẠI TRẮNG THÊM
LAU NHÀ SẠCH NHƯ MỚI
CÔNG TY VISO VIỆT-NAM SẢN-XUẤT

● Truyện dài của MAI THẢO

— 107 —

4

Chính Phát cũng phải lấy làm lạ. Chàng toàn ăn phần, mà ăn toàn nhờ cây bài thử năm cây bài cuối cùng. Thính thoảng Cương và Hồng cũng được, nhưng chỉ những vấn nhỏ, không đáng kể. Vấn lớn, Phát được hết. Bài Phát tốt là lùng. Không ba con cũng hai đôi, không xuất thượng, cũng suốt hạ. Cần như Phát không chịu bỏ một vấn bài nào. Phát càng ung dung, phần chắn bao nhiêu. Cương và Hồng càng bực bội, càng mất bình tĩnh hơn nhiều.

Đánh thêm nữa tiếng nữa, chẳng những Phát đã gỡ lại, rất ngon lành để dàng một trăm ngàn thua, mà còn được thêm hai trăm ngàn nữa. Trong số này, Cương và Hồng mỗi người thua một nửa. Tám ngàn phiếu cũng đã lấy lại được.

Phát nhìn tấm ngàn phiếu có chữ của Phát, mỉm cười trao nó cho Hường:

— Chị giữ hộ, lát nữa trả lại ông Quang.

Nữa giờ cuối cùng, Hồng và Cương càng hục hặc muốn gỡ, muốn được bạc nhiều, Phát càng đó càng thắng bấy nhiêu. Đến đúng sáu giờ thì canh bài kỳ lạ chấm dứt. Hồng và Cương đề nghị rút vấn cuối cùng. Phát thuận liền. Mỗi người bỏ ra một trăm ngàn. Vấn chót, Phát lại được.

Cương gio cả 2 tay lên trời, dáng điệu chán nản đến cùng cực. Hồng làm bộ người lớn, ngồi im, nhưng vẻ bực bội cũng không dấu được.

Vừa lúc đó, Quang từ trong buồng ngủ của Hường mở cửa đi ra.

Hường reo lên:

— Một chuyện lạ, anh Quang.

Quang dụi mắt, tiến lại:

— Sao anh Phát, cần lấy thêm tiền nữa không?

Phát ngẩng ngẩng người vào thành phố:

— May quá! không.

Cương chăm mặt điếu thuốc lá:

— Thần tài ở với ông ấy suốt đêm không rời, ông ấy được biết cả làng rồi.

Quang nhìn đống tiền cao ngất trước mặt Phát, gật gù:

— Thế thì chuyện lạ thật.

Hồng hỏi Quang:

— Mở một một trận mới chăng?

Quang trên:

— Thua không còn mảnh giáp, mà vẫn thích mở một trận mới. Anh đánh với anh Phát còn không lại đánh tới tôi. Làm sao được.

Quay sang Phát, Quang hất hàm:

— Anh có làm theo đúng lời tôi dặn không?

— Đúng hết.

— Đã. Chúng mình là cứ chơi theo lối đỏ đen à! Cứ như thế là được.

Cương hỏi Quang:

— Thế nào? Để chúng tôi còn về.

Quang lắc đầu:

— Tôi đã nhờ anh Phát dây thay mặt cho là tôi không muốn đánh. Bây giờ phải về rồi. Để ngày khác. Cương và Hồng đành đứng lên cáo từ, sau khi đã bắt Quang phải hứa một trận phục thù, vào tuần sau, cũng ở nhà Hường. Chờ cho Cương và Hồng đã ra khỏi rồi Quang nhìn theo và cười phá lên. Hường và Phát cùng bật cười.

Quang lại ngồi bên cạnh Phát thân mật:

— Làm thế nào mà được họ vậy?

Hường nhanh miệng, thuật lại diễn tiến của canh bạc kỳ lạ. Nghe xong, Quang nói:

— Chẳng nó tức giận lắm đấy nhé!

Phát gật:

— Tôi cũng có cảm tưởng như vậy.

(CON NỮA)

— 67 — ● của SƠN-NAM

— Mình tới đó là ngồi nghỉ. Bác không làm đâu!

Câu nói ấy, chỉ riêng ông cả Năm hiểu ý nghĩa mà thôi. Từ năm bảy tháng qua ông đọc sách, đọc mấy quyển bàn thảo do người bạn trao lại. Người bạn ấy là ông cai Đương; trước kia theo quân sĩ triều đình. Ông cai chết vì bạo bệnh. Người ta đồn rằng ông cai được quan Khâm sai của triều đình trách nhiệm qua bên Xiêm, để vận tải khí giới.

Thật ra, ông cai không trối trăn gì cả. Mở bản thảo ấy chỉ ghi chép vài bài thơ bát cú, than thân trách vận và nhứt là ghi lại vài di tích ở khu rừng nầy.

Người ngoại cuộc ngờ rằng ông cai nắm giữ nhiều bí mật về quân sự và trao lại cho ông cả Năm.

Ông cả Năm đọc kỹ mớ bản thảo ấy, thấy ghi lại vài chuyện lý thú, liên quan đến căn bịnh của Giáng Hương, đứa con gái ông ở nhà.

Ông nhìn Hoàng:

— Cháu mệt chưa?

Hoàng đáp:

— Dạ, chưa mệt. Cháu chưa quen nên bước chân hơi lống tùng đó thôi.

Gò đất khá cao hiện ra, nhiều 3 kiến đen cao nghệu, kiến bò ra đến gò đất.

Ông cả Năm chỉ một cội cây mọc:

— Cháu ngồi nghỉ cho khỏe.

Rồi ông tiến vào đạp cho lau sậy ngã xuống. Từ lâu, ông đọc trong mấy phoséch của bạn bè để lại. Họ nghiên cứu vùng đất Cà Mau, cho rằng đó là nơi phát vương... nơi gặp gỡ của hai biển lớn, phía Xiêm La và phía Đại Thanh.

Trong một trang sách có nói đến quan tài quí giá của một công chúa Xiêm và viên ngọc tự trần. Bấy lâu, ông cả Năm cố công tìm kiếm.

Ông day lại:

— Cháu đừng nói chuyện. Nên giữ bí mật.

Hoàng bực mình:

— Dạ, ngồi đây, thế nào thiên hạ cũng thấy. Với lại... bác làm cho mấy bụi sậy ngã xuống. Hay là cháu vô đó tiếp tay.

— Bác không có chi mà giữ bí mật với cháu. Chỉ sợ cháu chưa quen tay và chưa hiểu công việc làm của bác.

— Dạ, khi nào cần, bác cứ gọi cho cháu hay. Cháu ở đây cũng được.

Thật ra, từ khi xuống xuồng đến lúc nầy, Hoàng nghĩ đến một chuyện tìm vàng bạc, do ông cả Năm cầm đầu, vàng bạc nầy do hội kín gìn giữ để thực hiện giấc mộng lớn. Chưa chi mà chàng quá tò mò ông cả sẽ hiểu lần, cho rằng chàng tham lam tiền bạc.

Làm sao Hoàng hiểu được ông cả Năm. Viên ngọc tị trăm năm này có thể trị chứng bịnh nan y của con gái ông. Và ông không muốn cho Hoàng biết việc ấy. Con gái ông nằm đó, đau chứng nan y, tin rằng thế nào cha rượt mình cũng có cách để trị.

(Còn nữa)

● Truyện dài của thảo trường

— 69 —

Trời đã gần sáng, gió biển lùa vào trong phòng làm Thơ rùng mình. Cánh cửa sổ Huế mở ra lác đác, bị gió thổi sập vào rồi lại bung ra tạo thành những tiếng đông. Thơ rén chân mang dép đi ra khẽ khép cánh cửa lại. Xong nàng trở vào nằm bên chồng. Thơ rúc vào trong chăn với Biên.

Bọn ba người về Sài gòn vào ngày hôm sau. Biên và Thơ đưa Huệ về nhà nàng rồi mới cùng nhau về nhà mình.

Trong thời gian Biên cùng Thơ đi du lịch ở nhà có xảy ra một chuyện. Đứa em trai Biên lén lấy khẩu súng của người cha đi bắn chim trong cư xá. Bắt cẩn sơ đó nó gây thương tích cho một đứa trẻ khác. Cũng may là mọi chuyện của Biên dàn xếp xông. Đền đứa trẻ một 5 tiền phí tổn nhà thương và hết lời năn nỉ xin lỗi. Khi vợ chồng Biên giáp nhau về, ông bố vẫn còn hầm hầm giận dữ. Ông chửi con mắng vợ, ông cũng lôi Biên ra nhiếc mắng, cho là Biên đã nêu thói xấu cho lũ em. Ông nói:

— Trong một nhà thằng anh hư đốn sẽ kéo theo luôn những thằng em. Mày lêu lổng, ăn cắp ăn trộm các em mày nó sẽ bắt chước. Tao khổ quá.

Biên chỉ lặng lẽ chịu trận. Sau đó Thơ phải kéo Biên ra chợ vắng an ủi chàng. Biên lực bực:

— Mình muốn yên rồi mà ông cũng không để cho yên. Thơ bàn:

— Chúng ta nên tính đến chuyện đi làm và ở riêng, anh nghĩ sao.

Biên đồng ý ngay. Những ngày sau đó vợ chồng Biên cùng lặng lẽ đi tìm việc. Biên đến một bạn nhạc của mấy người bạn, chàng cũng có tài đánh trống, bạn bè của Biên bằng lòng ngay. Bạn nhạc trước đó có một tay trống nhưng anh ta vừa bị kêu đi lính. Biên thế vào chỗ đó. Đêm đêm ban nhạc trình diễn ở một câu lạc bộ Mỹ.

Thơ cũng xin được vào làm trong một hãng dược phẩm nhưng số lương hãng tháng chẳng là bao. Biên nói với Thơ:

— Thôi em ở nhà đi. Khi nào có việc gì lương cao hãy đi làm.

Thế là Thơ lại xin nghỉ việc vợ chồng Biên cùng tìm được một căn phòng nhỏ. Hai người dọn lại đó ở, bỏ gia đình cha mẹ.

(Còn nữa)

— 69 — ✻ Truyện dài HÀ HUYỀN CHI

Lòng tự ái tầu thương khi con thú trong tôi mở tung khửu giác lần tìm theo dấu chân em. Vết chân em hằn trên mặt bùn vỉa phố. Vết chân khắc trong buồng tim tôi đó... (Thơ H.H.C.)

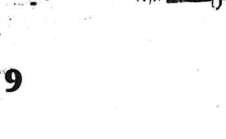

NGUYỄN ĐÌNH TOÀN

— 88 —

9

Trong gia đình người đàn bà.

Người chồng ở trên gác. Người đàn bà ở dưới nhà. Mỗi người làm những công việc của mình.

Một lát người đàn bà ngừng tay, gỡ kính ra khỏi mắt, ngẩm một chiếc đầu gọng kính trong miệng, yên lặng nghe ngóng những tiếng động xảy ra trên gác.

Nhưng nàng không nghe một tiếng động nào.

Trong khi đó, người chồng ngồi ở một chiếc bàn trên gác, cặm cụi lấy dở những xấp hồ sơ, ghi chú, ký những giấy tờ.

Chàng tự làm lấy những công việc lặt vặt, rót nước trong phích ra chén, vừa uống vừa tiếp tục làm việc.

Một cọng trà mắc trong miệng.

Chàng đưa cọng trà ra ngoài đầu môi, buông bút, dùng tay lấy ra khỏi miệng, bỏ cọng trà vào trong chiếc gạt tàn thuốc.

Phút chốc chàng cũng trở nên tự lự, và có một cử chỉ gần giống như người đàn bà ở dưới nhà, yên lặng nghe ngóng.

Chàng lấy thuốc lá châm hút, thở khói nhìn theo những sợi khói tan loãng trước mặt.

Chàng lại cúi xuống bàn làm việc trở lại nhưng hình như trí óc đã bị xáo trộn, nên chốc chốc lại ngừng lại, dập tàn thuốc, uống ước xếp đơn những giấy tờ.

Chàng dụi mạnh mẩu thuốc còn lại trong chiếc gạt tàu.

Ở cuối nhà người đàn bà vẫn giữ dáng vẻ đăm chiêu cũ, chiếc gọng kính ngậm trong miệng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Cửa sổ mở ra khu vườn đêm. Một cành cây lay động, thấp thoáng những đầu hoa trắng.

Nàng đứng dậy, đi lại phía chiếc máy ghi âm, ấn nút điện cho chạy.

Âm nhạc từ hai chiếc loa để trong hai góc phòng phát ra nhè nhẹ.

Em hồn anh đang sầu đau
Hồn anh đang thần thức
Ai se tình duyên thắm đẹp
Kẽ mái tóc dẫy hương
Tình như áng mây hồng

Nàng đi tại phía cửa sổ. Nàng có vẻ có thói quen thích đứng ở cửa sổ ra ngoài.

Tiếng nhạc ở đằng sau nàng nhỏ dần rồi gần như biến hẳn.

Khu vườn êm mát dịu dàng tỏ dần trong ánh trăng và sương đục.

Người đàn bà vươn làm một cử chỉ hô hấp.

Nàng có vẻ khoan khoái thở được một hơi dài không khí mát mẻ ban đêm, nhưng vẫn không dấu được nét ưu tư trên mặt.

Nàng trở lại chỗ ngồi làm việc, nhưng cầm tập giấy lên lại đặt xuống không làm được gì.

(CÒN NỮA)

ĐÃ PHÁT HÀNH:

hoa tình thương số 126

Tuần báo Xã hội, Văn nghệ, Phụ nữ ra ngày thứ bảy

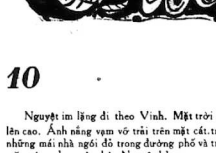

Truyện dài của NGUYỄN ÁI LỮ

— 71 —

10

Nguyệt im lặng đi theo Vinh. Mặt trời đã lên cao. Ánh nắng vạm vỡ trải trên mặt cát, trên những mái nhà ngói đỏ trong đường phố và trên mặt sóng chạy vào bờ. Nguyệt bảo:

— Mình quay về khách sạn sửa soạn đi tắm. Vinh gật đầu. Chàng khẽ bảo:

— Buổi trưa mình ở luôn ngoài này.

— Đồng ý. Em thích phơi nắng cho đa thật đen.

Khi về tới khách sạn, Nguyệt thấy trong người nóng bức. Mồ hôi vã trên trán nàng, làm ướt cả phía lưng. Nàng nằm dài xuống giường thở.

Vinh ngẩm nàng hỏi:

— Có một không?

Nguyệt sua tay, đáp:

— Em thấy nóng.

Vinh mở rộng cửa sổ cho gió tràn vào rồi gọi người bồi đem nước trà tới. Chàng hỏi Nguyệt:

— Em có khát không?

— Có. Vừa nóng nực vừa khát

Vinh rót nước vào chiếc ly đưa cho nàng. Chàng lẩm bẩm nói:

— Uống cho đỡ khát thôi. Còn nước trà ở khách sạn thật là vô vị.

Nguyệt cười:

— Tất nhiên rồi. Làm sao ngon bằng nước trà do chính mình pha lấy.

Nàng nhỏm dậy đi lấy những thứ cần dùng. Đứng trên tầng lầu thứ hai của khách sạn nhìn ra bờ biển, Nguyệt thấy rất đẹp. Nàng thoáng nhớ đến lần đầu nàng ra đây nghỉ mát cùng với Hải, cách đây khá lâu. Nàng vẫn còn nhớ những kỷ niệm xa xưa, những mộng đẹp ấp ủ trong lòng. Bây giờ mọi sự đã đổi thay. Nguyệt thấy nao nao như bị một cơn gió làm nàng khó chịu. Nàng nửa muốn đi tắm, nửa muốn ở lại nhưng vì sợ Vinh phật lòng, nàng không dám thổ lộ cái tư tưởng ấy.

Hai người đi ra bãi biển. Ánh nắng lấp loáng mầu thủy tinh trên mặt biển gợn sóng. Nguyệt choáng cái khăn tắm ngoài thân hình ngà ngọc của nàng.

Vinh ngắm mặt nhìn nàng làm nàng hơi lúng túng. Chàng thuê sẵn hai cái ghế để quần áo và các thứ lặt vặt. Rồi chàng kéo tay nàng lội xuống nước, trước con mắt tò mò của những người xung quanh. Nhìn những đứa trẻ con nô đùa ở gần bên Nguyệt càng thấy trong lòng vui vui, giống hệt một đứa trẻ vậy.

Vinh lặng sầu xuống dưới nước một lúc, bơi quanh quẩn chỗ Nguyệt. Chàng vừa nhô đầu lên thì Nguyệt nói:

— Anh lặn đi đâu vậy?

Vinh nhăn răng cười.

— Anh lặn xuống xem có giống cá nào ở quanh chỗ mình không.

— Thế anh thấy gì không?

— Kh ông. Chỉ có đôi chân em vẫy vùng như một loài nhân ngư trong phim anh vậy.

Nguyệt lườm Vinh, nói:

— Anh hay tưởng tượng quá.

Vinh đưa tay vuốt nước trên mặt thân nhiên nói:

— Thình thoảng cũng nên tiểu thuyết hóa cuộc sống chứ cứ vật chất quá mấy mốc quá cũng đâm nản.

— Đúng rồi.

— Phút này em có thấy mình trẻ ra không

— Không những trẻ ra mà còn yêu đời nữa.

(CÒN NỮA)

Tiểu thuyết thời sự gián điệp

— 46 — ✻ BẠCH LANG

Đây là một sản phẩm tưởng tượng. Dù đó, tên họ, cấp bậc, địa danh, những danh từ chỉ danh cơ quan v.v... được dùng chỉ nhằm mục đích làm cho câu chuyện được sống động mà thôi.

Nếu có sự trùng hợp nào đó giữa đời và tiểu thuyết này thì đó chỉ là một ngẫu nhiên vô tình, ngoài ý muốn và trách nhiệm của tác giả.

Phần II

Trung tá Ngọc tiếp:

— Ông Thompson đã biết chuyện chúng ta bắt được Tuyết Băng rồi.

Thoáng ngạc nhiên nhưng chợt nghĩ ra điều gì Mộng Huyền tiếp:

— Em nhớ ra rồi, chắc chiếc xe đến sau là xe của nhóm ông ấy. Ông ta đến chung cư, thấy xe Mustang với ba người như say ngủ, vội tiến ra điều tra thì được sự việc xảy ra.

— Đúng thế.

Chiếc xe của Trung tá Ngọc dừng lại bên một villa rộng có vườn cây trái. Bác sĩ Hansen đang đứng ở thềm villa với Thompson, vội tiến ra đích thân mở cửa.

Xe chạy vào, cổng được khóa lại.

Trung tá Ngọc và Mộng Huyền vừa bước xuống. Bác sĩ Hansen nói:

— Tôi và ông Thompson đang đợi Trung tá và cô đây.

Đưa cánh tay trái lên, và chìa ra trước mặt bác sĩ Hansen Trung tá Ngọc nói:

— Thưa BS, chúng tôi đến đây còn dư được 2 phút.

— Vậy thì là tại vì chúng tôi đang mang tâm trạng chờ đợi Trung tá, Thôi xin mời vào.

Tất cả vào thăng một phòng nhỏ, trang trí như 1 phòng để thuyết trình.

Trong phòng đã có một nhân viên của bác sĩ Hansen một tấm bản đồ thành phố Tây bá Linh đã được treo trên tấm khung vấn lớn giữa phòng, với những dấu hiệu đặc biệt như những chấm, những mũi tên.

Sau khi mời xất cả ngồi xuống, bác sĩ Hansen mở lời:

— Thưa các bạn đề khỏi mất thì giờ, tôi xin nhường cho nhân viên của tôi trình bày với các bạn những tin tức thu thập được về Chu Thị Tuyết Băng, từ lúc cô ta sang Tây Bá Linh cho tới nay, tức là khoảng sáu ngày.

Trung tá Ngọc, Mộng Huyền, Thompson đều chăm chú nhìn nhân viên của bác sĩ Hansen, để chờ đợi sự trình bày của anh ta.

Bằng tiếng Đức, anh ta cho biết kết quả công tác theo dõi Tuyết Băng từ lúc cô ta vượt bức tường ô nhục, do sự lơ đãng có sắp xếp của bọn lính Đông Đức canh gác tại bức tường đó. Sau đó, cô ta đi thuê phòng, đi tiếp xúc với sinh viên, một nam, hai nữ và ngày thứ ba cô ta đến trú ngụ chung với cô nữ sinh viên mà cô ta quen đầu tiên.

Kết quả cuộc mật tra cho biết tên họ ba sinh viên đó, nhất là Phượng Anh, người cho Tuyết Băng đến trú ngụ.

Công tác giám thị Tuyết Băng và ba sinh viên đó được thực hiện chặt chẽ, nên đã biết được là Tuyết Băng đã được đưa đi thăm viếng nhiều nơi trong thành phố và cô ta đã thu thập được nhiều tin tức về các cơ quan của chính phủ Tây Đức và đồng minh. Đặc biệt tại mỗi nơi, cô ta đều có chụp hình, chụp nhiều kiểu khác nhau, nhiều góc cạnh, nói chung, là có nhiều chi tiết của một mục tiêu.

Đại ý nhân viên của bác sĩ Hansen trình bày như thế.

Trung tá Ngọc, Mộng Huyền và kể cả Thompson đều thầm nghĩ rằng như vậy, thì chả có bao nhiêu. Thật ra, sở dĩ họ nghĩ thế vì họ đã biết qua hệ thống của họ, những hoạt động của Tuyết Băng.

(CON NỮA)

6

— Tính mẹ gì nữa. Cứ kể như tao bị cột chặt rồi. Hường đùa:

— Sao không cho em uống thuốc xổ?

Khiêm nhẩm đếm thả điếu thuốc hút đỏ vào trong một vỏ chai bia vỡ đợi nghe tiếng xèo nhỏ vàng lên khi tàn lửa gặp nước.

Khiêm đáp

— Con bé ngu bỏ mẹ. Nó cứ nhất định đòi lấy tao cho bằng được.

Hường phì cười:

— Thế thì nó ngu thật. Thà nó bỏ tiền ra cưới một tên Thượng cón sướng hơn.

Khiêm cũng bật cười theo bạn, Hường nhìn Khiêm:

— Cơm cháo gì chưa?

Khiêm lắc đầu:

— Tao không thấy đói.

Hường tiếp:

— Tao cũng vậy. Để tao nằm nghỉ một một chút rồi mình đi kiếm cái gì ăn.

Khiêm mở chiếc radio trên giường Lâm. Chàng dò đài một lát. Những tiếng sinh phách không rõ rít ồn ào khiến Khiêm bực mình chàng tắt đi:

— Thằng Lâm bị cớm vồ rồi, mày biết chứ?

Hường ngơ ngác:

— Bậy nào. Tao mới đi chơi thác với tụi nó hôm qua mà! Khiêm gật đầu xác nhận:

— Nó mới bị vồ đêm hôm qua. Tụ cớm rình sẵn nơi khi chàng vừa đong em Mai về tới nhà là bị nhúp liền.

Hường ngồi nhổm dậy.

— Đã có thằng nào báo tin cho nhà nó hay chưa?

— Rồi. Nàng góa phụ ngày hôm qua rồi sáng trong sự này lắm. Nàng đang xin nghỉ phép để đi đến việc thăm nhà hàng. Thằng cha như vậy mà tốt số quá đó.

Hường nằm xuống giường trở lại:

— Rút cuộc rồi cũng huề cả làng. Bọn cớm ghêlắm khó chút thôi. Mẹ kiếp...

Cả hai mải nói truyện nên không nghe biết có tiếng chân người lạ đang tiến lại gần. Trâm đột ngột xuất hiện. Nàng chạy ùa vào phòng và ôm chầm lấy Khiêm, bất chấp sự có mặt của Hường.

Tiếng cườiròn rã trẻ thơ của Trâm không làm tan dịu được vẻ khó chịu trên gương mặt Khiêm. Chàng trách nhẹ:

— Em lâu quá. Anh đã dặn trước là đừng bao giờ héo lánh tới đây mà.

(CÒN NỮA)

Chia vui

Xin thành thực chúc mừng ngày vu quy của :

NHAN THỊ HẠNH
TRẦN VĂN HƯƠNG

NGUYỄN VĂN THỨC
NGUYỄN HỮU NHẬT

Cáo thị đấu thầu

(Lần thứ 2)

1.— MỤC ĐÍCH GỌI THẦU :

Bồi-ấp và chuyển chở gạo từ các tàu Viễn Dương và Cửa Duyên đến các kho của Công Cục Tiếp Tế tại Hải Cảng Đà Nẵng.

2.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :

Ngày 03-05-1971, hồi 9 giờ 30 tại Văn Phòng Đại Diện Tổng Cuộc Tiếp Tế Quân Khu 1, số 15 Hoàng Hoa Thám Đà Nẵng.

3.— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :

— Tại Tổng Cuộc Tiếp Tế (Nha Hành Chánh Tài Chánh, Nha Mãi Mại) số 42 đường Công-Quỳnh Sài-Gòn.

— Tại Văn Phòng Đại Diện Tổng Cuộc Tiếp Tế QK 1 số 15 Hoàng Hoa Thám Đà Nẵng.

Saigon, ngày 20 tháng 04 năm 1971
TỔNG CUỘC TIẾP TẾ

Thông cáo mắc điện

CÔNG TY ĐIỆN LỰC VIỆT NAM trân trọng thông báo cùng đồng bào rằng tại những địa điểm sau đây sẽ được mắc điện đèn LOAx220v

KHU KHAI THÁC NAM : Vùng Bến Văn Đồn và Vĩnh Hội Hòa giang, ranh bên bến Văn Đồn từ Xóm Cầu Lao Nguyễn Kiệu đến đường Nguyễn Tri Phương, đường Trần minh Thế, đường Lê văn Linh, đường Nguyễn Huỳnh, đường Hoàng Diệu, rạch Cầu Chông giáp Bến Vân Đồn.

KHU KHAI THÁC BẮC : Vùng Trương Minh Giảng (rạp hát Văn Lang cũ) và Trương minh Giảng (số 6 b).

Khu vực giao hàng đường Trương Minh Giảng và đường TrưngMinh Ký, không có rạp hát Văn Lang và đến hết số 5 đường Trương minh Ký.

KHU KHAI THÁC THỦ NHUẬN : Vùng Ngã Bà Ông Tạ, nhà Thờ Chi Hòa đường Phạm Hồng Thái, khu Nhà Thờ Tân Việt và Vĩnh Sơn quốc lộ 1 Bà Quẹo.

Giới hạn đường Phạm Hồng Thái từ Trung Tâm Phát Tuyến Chi Hòa đến Ngã Tư Bảy Hiền.— Quốc lộ 1 từ Ngã Tư Bảy Hiền đến hẻm Chùa Thiên Quang.

DÒA DIỆM THẦU ĐƠN : Số 72 Đường Hai Bà Trưng Saigon

THỜI HẠN THẦU ĐƠN : tới ngày 26-4-71 đến hết ngày 5-5-71

CHÚ Ý : Những đơn xin sau kỳ hạn trên sẽ không được cứu xét.

Chớ cắt phiếu dự thi giải thưởng Truyện Ngắn nơi trang 2 mỗi ngày

C Tiếp theo trang 1

bán giá cả đắt đỏ bạn» cho hơn một triệu quân nhân và 4 triệu người nơi con quân nhân ngày nay, trong được những hậu quả nghiêm trọng của giá biến mới, đối với tình thần quân nhân sắt, Đại tá nhấn mạnh rằng «Biện pháp nên triển thiệt tế và yêu cầu nhưng đã nói lên sự cố gắng của Chính phủ trong mục tiêu nâng đỡ đời sống thiếu phần của quân nhân»

Vẫn chưa đủ để cung ứng cho quân nhân và gia đình

Tuy là là và với những cố gắng như trên, Đại tá Cục Trưởng cũng xác nhận rằng : Quân Tiếp vụ cho tới nay vẫn chưa lấp ứng đủ nhu cầu các nhu yếu phẩm cho quân nhân cũng như gia đình họ. Đại Tá cho biết mặt quân nhân chỉ được mua mỗi tháng 8 gói thuốc lá trong khi nhu cầu yêu cầu 1 quân nhân là 20 đến 30 gói. Theo Đại tá là vì QTV thiếu ngân khoản cũng như Bộ Tài chánh chỉ miễn thuế cho bạn và bán sản xuất cũng không cung ứng nổi nhu cầu của thiết đó.

Mặt khác, Đại Tá Cục Trưởng cho hay nhu cầu đành cho gia đình quân nhân cũng không đáy đủ như ý muốn vì những lý do kể trên.

Nạn bán hàng Quân Tiếp Vụ ra ngoài thị trường

Nói về vấn đề hư hao, Đại Tá cho biết mức độ hư hao tỉ thấp chỉ độ 0,40% mà thôi, trong khi tỷ lệ hư hao hàng Quân Tiếp vụ Hoa kỳ có thể từ 15 đến 20%. Tuy nhiên, Đại tá cho biết trong năm 1970, Quân Tiếp vụ đã bị thiệt khoảng 5 triệu đồng vì sự hư hao, do các phế thải vì quá thời hạn v.v. Sau khi được chọn và phân chia đã được đem thiêu hủy. Đại tá Cục trưởng cũng nói rõ là trường hợp một số đồ phế thải xét ra còn dùng được sẽ đem nấu cho gia súc vì thế Quân tiếp vụ đã có chương trình nông mục để tiêu thụ số hàng phế thải này.

Ngoài ra, song song với các công tác trên, Đại tá Bầu còn cho biết chi Cục Quân Tiếp vụ đã ngăn chặn được rất nhiều hàng Quân Tiếp vụ đem bán công khai cho Đại tá thì QTV đã cho phát động chiến dịch «CuongQuyết» để diệt trừ nạn trên và cho đến hay giờ đã gặt hái được nhiều kết quả tốt đẹp. Đại tá cho hay như trong tháng 1-71 qua, QTVđã tịch thu trên 400.000đ hàng so với khoảng 5 triệu hàng bán ra, nhưng theo Đại Tá đó là 1 tỷ lệ rất nhỏ.

Hiện nay nhiều toán quân nhân đã được QTV phái đi giả danh mua mỗi giờ bán hàng khắp các tỉnh. Toán quân đã tìm kiếm mua hàng những nơi đầu cơ, tồn trữ hoặc bán hàng QTV. Đó đó, trong năm 70 QTV đã chặn đứng được khoảng 499% nạn buôn bán hàng QTV.

Sau cuộc phỏng vấn, Đại tá Cục Trưởng đã hướng dẫn các kỹ giả đi quan sát các cơ sở của Cục QTV và những gian sức chính chương trình nông mục Quân Đội [illegible]

B Tiếp theo trang 1

mặt thực phẩm và chính trong chiều hướng đó mà chương trình nông mục được phát động trong quân đội. Nhiều thí điểm của chương trình nông mục đã cho thấy kết quả khích lệ TT Khuyên đưa ra một thí dụ về mặt chăn nuôi theo đó nếu người lính 1 triệu con gà sang năm dự trù nuôi với 3 triệu con.

Tướng Khuyên cũng nói rằng mục tiêu sản xuất của quân đội phải đạt tới thì tính bình cho phép.

Ông [illegible] lộ rằng một kế hoạch đã được trù liệu vào năm tới hơn quân đội khoảng 1/10 vào công tác sản xuất để tăng thu cho ngân sách quốc gia. TT Khuyên cho biết rằng sang năm tình hình tốt thì quân đội sẽ nghĩ tới việc khẩn hoang cũng như thành lập các các đình điền.

Nói về những biện pháp nhằm đối đời sống quân nhân và gia đình, tướng Khuyên cho hay trong năm nay ngành Quân Tiếp Vụ sẽ phát triển và cũng cố hệ thống phân phối 1 cách mạnh mẽ. TT Khuyên nói rõ 1 quan tâm của ông là làm sao cho giá trị đồng bạc của người lính hơn đồng bạc của người dân chấp nhận.

Nói về triển vọng đóng góp quan trọng của quân đội trong việc phát triển kinh tế quốc gia, T.T. Khuyên bày tỏ sự lạc quan và thro ông hiện nay quân đội có nghĩ trong tương lai nền kinh tế nước nhà sẽ nằm trong tay quân đội.

Theo T.T Khuyên, nhận định trên có phải xác đáng vì muốn phát triển kinh tế phải cần tới 2 yếu tố quyết định là nhân sự và tư bản mà hai yếu tố này quân đội đều có.

Chính trong chiều hướng phát triển kinh tế mà một chương trình hồ trương quân đến phát triển xứ sở đã được đề ra. Ông cho biết vào tháng 6 tới Ông sẽ mời các nhà công kỹ nghệ gia đi thăm viếng các trường đào tạo chuyên viên và tháng 7 đi thăm các cơ sở sản xuất và kỹ nghệ của quân đội.

Trong hơn ba tiếng đồng hồ đàm đạo với các kỹ giả, TT Khuyên cũng đề cập tới mối dự án kỹ nghệnông quân đội sẽ chủ trương mà vốn do ở quỹ tiết kiệm của quân nhân như việc thành lập VN Kỹ Nghệ Kiến Tạo Công Ty, một Công ty sẽ đảm trách những vụ xây cất và kiến tạo quan trọng có thể thay thế những hãng lớn của ngoại quốc như RMK trong trong lại gần.

Dịp này, TT Khuyên tâm sự rằng nếu khi ông gặp bực bội vì khó khăn trong công việc thì ông sẽ [illegible] ra chơi lên nghĩa trang quân đội Bửu Hòa để tìm sự thoải mái cho tâm hồn. Ông nói, lên đây ngắm nhìn những nấm mộ các chiến sĩ đã nằm xuống mình sẽ có cảm giác thoải mái hơn vì nghĩ rằng người ta lúc chết bài tay buông xuôi là hết. Ông hướng về một số sĩ quan các cấp của Cục Quân Tiếp Vụ hiện diện trong buổi tiếp xúc và nói rằng, tôi sẽ cố sống sự bực bội cũ lúc trên đã thì lòng mình sẽ lắng dịu lại. (TV)

E Tiếp theo trang 1

quan khách.

Sau phần diễn văn mở đầu của Đại tá Cao Tiến Cực trưởng Cục Tâm lý Chiến và là chủ nhiệm bàn nguyệt san chiến sĩ Cộng Hòa và Nguyệt san Tiến phong Trung ương phụ tá Binh định, phát triển Tổng Tham mưu trưởng Quân lực VNCHđã trao giải thưởng giải nhất cho Thiếu trưởng Phạm quốc Thuận chỉ huy trưởng Trường BB ThủĐức.

Được biết, Thiếu trưởng Phạm quốc Thuận, cũng là Mạnh Thường Quân giải thưởng trong tam cảnguyệt san Binh Chủng.

Kể đó, nhiều người trúng giải khác cũng đã lần lượt được các vị quan khách biện diện trao phát giải thưởng.

Về giải phóng vụ chiếu trường ngoại TT Phạm quốc Thuận đoạt giải nhất của nó anh Phạm quốc Hùng giải nhì Thiếu úy Trần văn Hiếu. Biệt kha 44 chiếm giải 3.

Giải thi đua bày tỏ lập trường (Đề tài Tiên Phong)

Giải I : Nguyễn tiến Đạt 266/9 Bình Thới C olon.

Giải II : Chi/Uỷ Bùi đức Hiền KBC. 4130.

Giải III : Ông Trần Kỳ KBC3531

Giải Khuyến khích : Ông Trương văn Bích 44 Hồng Bàng — Bà Trang.

HI TRƯỜNG

✱ Tiếp theo trang 1

Nhưng hành động của Huỳnh tấn Mẫn không thể tha thứ được.Nhân danh sinh viên VN đề làm công việc phải bội dân tộc, Huỳnh tấnMẫn đã sỉ nhục cả tập thể sinh viên.

Tính thần bất thỏa rước đó ra sao ? Chính một nhân viên trung phủ đoàn sinh viên Hoa kỳ tới Hà Nội,bản người đã tuyên bố thà mất mạng hơn đánh giá cao bản công tài tiêu những điều khoản do phái đoàn Việt cộng đưa ra tại cuộc hòa đàm Balê.

Phục vụ Bắc và Đảng như vậy đáng lẽ Huỳnh tấn Mẫn nên theo học một đoàn học ở Hà Nội.

Ở tù vì có lập trường khả nghi, được thả Huỳnh tấn Mẫn lợi dụng đám trẻ giữa a.h.ệt huyết gây ồn ào, xáo trộn, có lúc còn đòi chống... đi lính. Miễn tự do đã vô lượng với Mẫn quá nhỉ.

Nay Mẫn chống khai kỷ thân cộc hành vực quyền lợi cho CS, thiết trường người ta cũng nên tỏ cho Mẫn biết rằng miền Nam cũ tự do, hưng cũng có luật pháp.

Cáo thị đấu thầu công khai

LẦN THỨ 8

— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :

Vào lúc 9 giờ ngày 11-5-1971 tại Trại Đào Duy Tề Khu B, số 557 đường Nguyễn Tri Phương nối đệ Saigon.

— MỤC TIÊU VIỆC THẦU :

— Một (01) lò công tác sửa chữa kho phụ Quân Tiếp Vụ theo ĐLS. 9/201— Ước giá 975.000đ00.

Chu QLVNCH tại Saigon (thanh toán bằng chi phiếu)

— KỲ QUỸ TẠM : 16.250đ00

— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ :

Trại Đào Duy Tề (Khu B) số 557 đường Nguyễn Tri Phương nối đài SAIGON, trong những ngày giờ làm việc.

KBC 4.218, ngày 22 th. 4-1971
275 Chỉ Huy Trưởng Trại ĐÀO DUY TỪ (Khu B)

CẢM TẠ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :
Chư Thượng Tọa, Đại Đức
Quí vị Quan khách Quân Dân Chính các cấp,
Quí vị Đạo hữu các Khuôn, Hội đoàn Phật giáo,
Quí vị Thân bằng Quyến thuộc,

đã có lòng thương tưởng đến thăm viếng, làm lễ tụng niệm, phúng điếu, giúp đỡ tang vụ và tiễn đưa linh cữu Mẹ, Bà, chúng tôi là :

Bà quả phụ NGUYỄN-VĂN-NĂNG
nhũ danh CAO-THỊ-RẬU
hiệu DIỆU-TỪ

tọ trần ngày 20-04-1971 đến an táng tại Nghĩa trang Mạc đĩnh Chi Saigon.

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì vô suất, kính xin quý vị niệm tình miễn thứ cho.

NGUYỄN DUY HIỀN
NGUYỄN MINH ANH
và tang quyến Đông Bái Tự

A Tiếp theo trang 1

đã sẽ cực e hiểu bình thường đối với những người bệnh tinh đó.

Thông Chế Lon Nol thiếu sức khoẻ

NAMVANG 23-4 (AFP).— Hai bác sỹ Mỹ đã theo thông chế Lon Nol từ khi bàng rời bệnh viện Tiền ở Hạ uy Di ai hôm ông đã bảo cho ông biết rằng qua, sáy đã bảo cho ông biết rằng Thông chế của ông là không cho phép ông tạ tiếp tục làm việc liên tục.Một người tin thân cho đã cho biết như trên tại Nam Vang. Hai vị bác sỹ này ; cho biết là đã khuyên ông Lon Nol sẽ gặp nguy hiểm nếu ông ta không nghe lời khuyên của 2 ông.

Hai y sĩ đều trị nạn nhân mạnh rằng nếu ông Lon Nol lại nhận giữ 1 vai trò chính trong chính phủ mới thì đồng là ông đã đi ngược lại lời khuyên của họ.

TT Nixon đã cố gắng thời hiểu rút quân

Vừa và ở Hanoy trật thoái quân ngoại trường Rogers khẳng định rằng TT Nixon hiện đã có sẵn 1 thời hiểu rút quân Mỹ ở Việt nam, nhưng TT Nixon đã không tiết lộ cho ai biết.

Ngoài ra, công trong cuộc họp báo nói trên, ngoại trường Hoa kỳ cũng đã cho hay rằng trong chuyến công du qua Trung Đông sắp tới, ông sẽ ghé thăm bội đàm Balê.

H Tiếp theo trang 1

cặp răng vì đường ăn cách trở nên không tiện gắt tiếng vì.

Anh bạn khi trở về thì sẽ mang tiếng vì một thì, lúc ấy sẽ tiếc cũng sẽ khá nhiều. Nhưng ai có ngờ đâu. 56 tiếu mà Nguyễn Quốc Trụ muốn để dành nhiều nhiều để gửi về cho gia đình lại là tiếu tử trái của Anh.

SỐ MẠI : Những người hàng Bịt Động Quân.

D Tiếp theo trang 1

164 của qui HV đã hoàn phiếu hợp, các đầu biểu đã ấn áo [illegible] bản chỉ tạo đã phân đồng chủ tịch DB Hà văn Minh Đệ I Phó chủ tịch cũng bắt mãn bỏ xuống khỏi bàn chủ tọa. ông chủ tịch liền phải tuyên bố cho hoàn phiên họp 10 phút để lấy lại trật tự.

Phiên họp tại nhóm sau đó, ông chủ tịch liền cho thảo luận kết tác, 1 số DB lên diễn đàn đưa ý kiến gian hoàn bản dự luật xây lại cho Ủy ban Quốc phòng và các DB lại loay hoay bàn cãi rung quanh vấn đề xây cho đến 11g30 HV vẫn chưa có một quyết định nào dứt khoát về bản dự luật xây.

Bố cáo mất xe

Tài tên PHẠM NGỌC TÂM có mất chiếc xe Honda đàn ông màu đen mang số KA 450 A tại trường Trung Học Công Đồng Quận 8. Vậy bạn nào cầm nhầm xin đem đến số 155 đường Chánh Hưng Quận Tám.

Xin bạn tự điều hiểu giang hồ.

GIA-ĐÌNH mẹ

• tuần-báo đẹp nhất ! vĩ-đại nhất !
• 68 trang offset hình ảnh hấp-dẫn,
• đọc hoài không hết, cả nhà đều mê !

Số 1 ra mắt ngày THỨ TƯ 28-4-1971

Phân-ưu

Được tin Cụ :

NGUYỄN VĂN HỶ

Pháp danh : CHÂN LẠC

Thân Phụ Thượng Sĩ I NGUYỄN VĂN HIỀN Vừa thất lộc tại SAIGON ngày 21-4-1971 hưởng thọ 67 tuổi.

Toàn thể nhân viên Khối K.C thuộc Bộ Tư Lệnh Không Quân thành kính chia buồn đến gia đình bạn HIỀN và xin cầu chúc hương hồn Cụ Ông sớm tiêu diêu miền Cực Lạc.

Nhân viên BTLKQ/KKC

Cáo thị đấu thầu

Lần thứ II

I.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :
— Ngày 8 Th. 5.1971 hồi 9 giờ tại :
— Cục Mãi Dịch 163 đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (GIA ĐỊNH)

II.— MỤC TIÊU VIỆC THẦU :
— Cung cấp bít tất nylon ngắn trắng và bít tất ny lon ngắn đen, trị giá ước lượng 3.300.000.000 (mốn số 4 và mốn số 5 thuộc DLS số 3535/MD/MU/2 ngày 8-3-1971).

III.— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH :
Trong những ngày giờ làm việc tại :
— Cục Mãi Dịch (Phòng Mãi Ước 2) 163 đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (GIA-ĐỊNH)

268 GIA ĐỊNH, ngày 19 Th 4, 1971
CỤC MÃI DỊCH

Cáo thị đấu thầu công khai

LẦN THỨ I

I— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU : Ngày 6 th. 5-1971 lúc 9 giờ sáng, tại Khu Quân Sản Tạo Tác Bạcliêu, Số 155 đường Hòa Bình BạcLiêu.

II— MỤC TIÊU MỞ THẦU :
— Cung cấp vật liệu và nhân chương trình gia bình 1971 thuộc ĐLS 12-004-71 gồm 2 lô ước giá 4.009.540đ00.

HÀNG GIAO TẠI BẠ XUYÊN

III.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ :—
— Khu Quân Sản Tạo Tác Bạc Liêu (Phòng Kế Toán Mãi Ước) trong những ngày giờ làm việc.
— Cục Mãi Dịch, số 163 Chi Lăng Phú Nhuận Gia Định.

270 KBC 4760 ngày 6 Th 4,1971
Trung Tá NGUYỄN NHẬT LAI
Trưởng Khu Quân Sản Tạo Tác BẠC LIÊU

Cáo thị đấu thầu công khai

THAM CHIẾU : Cáo thị đấu thầu công khai đề ngày 3-4-1971
I) NGÀY GIỜ VÀ ĐỊA ĐIỂM MỞ THẦU :
— TRƯỚC ĐỊNH : Ngày 30 tháng 4 năm 1971 hồi 09 giờ tại Trại NGUYỄN-TRƯƠNG-TỘ 51/B Duy Tân — ĐÀ-NẴNG
— NAY XIN ĐỔI LẠI — Ngày 06 tháng 5 năm 1971 hồi 09 giờ tại Trại Nguyễn-trương-Tộ, 51-B Duy Tân ĐàNẵng
II. - Phần còn lại của Mục II và III theo Cáo thị đề ngày 3-4-71 phê biến dưới số 68/KQS/TI/ĐN/KTM/W/KW không thay đổi.

ĐÀ NẴNG, ngày 14 th. 4 năm 1971
Chỉ Huy Trưởng
269 TRẠI NGUYỄN TRƯƠNG TỘ ĐÀ NẴNG

C Tiếp theo trang 1

quan đó có tổ chức thâu nhận nhiều chuyên viên VN có uy hiểu biết và thông thạo địa phương để tiếp tay với họ.

Với 1 bệnh đã như nói trên, người ta tin rằng sẽ đem lại kết quả để dàng trong việc ngăn chặn Bạch phiến, nhưng người ta không ngờ trong thời gian đó, Đông Lcái sau Bạch phiến được bào động lan tràn trên khắp toàn quốc VN sau khi khám phá một số bạch phiến tại phi trường TSN và 9-1 vài nơi khác để rồi trở thành phong trào Bạch phiến hiện nay như lũ của bà DB Mỹ Steel và Murphy mới đây vừa sang VN điều tra cho biết số lính Mỹ của bọ phiến Bạch phiến ít nhất cũng có đến 30.000 và 2DB này cho có vẻ tạo quan ngại ngờ nạn bạch phiến hiện nay sẽ trở thành nan giải chăng...?

Hoa Kiều chủ nhà buôn T.A tại Châu Đốc là đầu giây buôn lậu Bạch Phiến ?

Tiếp tục theo đôi hoạt động của bọn buôn lậu Bạch phiến từ Nam Vang sang Châu Đốc sẽ Saigon như chúng tôi đã nói trên mấy số báo trước đây các cơ sở của chú g đã đặt tại châu thành tỉnh ly Châu Đốc là nơi trạm liên lạc của đường giây chạy giữa ngoại quốc và trong nước.

Người ta được biết Hoa kiều chủ nhà buôn lớn mang hiệu : T.A tại Châu Đốc hiện nay là người có tiếng buôn lậu thuộc giới tỷ phú ở đây từ trước đến nay. Hãy ta giao thiệp thật rộng rãi với các nhà tai mắt địa phương nay không ngoài mục đích thiết đạo buôn lậu mà đã tuồng đây cho biết tất cả những vấn đề quan trọng đều do hắn ta nắm giữ.

Dư luận hiểu chuyện ở Châu Đốc cho biết phong trào Bạch phiến được lưu thu lan tràn trên khắp toàn quốc gần đây cũng là cơ hội làm giàu cho tên Hoa kiều T. A này không ít mà người ta được biết hắn đang nắm tất cả đường giây buôn lậu bạch phiến ở vùng đồng giới hiện nay chứ g tôi sẽ phải gặp với nhiều chi tiết quan trọng trên đây trên các số báo tới...

(CON NỮA)

Đọc trang 7 :

THÀNH PHỐ

TỪ THỨ NĂM 22-4-71

Hãng TÂN-KIỆT Y-OAN trình bày tại 2 Rạp MÁY LẠNH :

ĐẠI-NAM và VĂN-HOA

Đại Siêu phẩm võ KIẾM HIỆP GIANG HỒ với thành phần Đạo diễn và Diễn viên độc đáo đã nổi danh thuở nào của Hãng SHAW BROTHERS

Với 3 Ngôi sao sáng chói của hãng SHAW :

KIỀU TRANG, Đạo diễn kiêm Soạn giả và cũng là diễn viên chính trong phim này, và 2 tài tử võ sĩ đã từng sáng chói trong những Siêu phẩm của Hãng SHAW BROTHERS :

LÂM-GIAO và PHÙNG-NGHỆ

Và được ái g cường thêm 2 sự tài tử trẻ đẹp nhất đương thời :

TRẦN THI THI và VƯƠNG-TIỂU-OANH

BẤT BỘ TRUY HỒN, cho được quy tụ nhiều thể kiến Đạo, đã, thông phá ám khí đã đạc, những màn pk? thân vượt bực, những phá khí hồng ngoại hàng. Nhưc là màn vô tối đặc với thể đoán đào bằng quạt (thiết phiến) con nhẹ nhà g nhà chiếc lá rơi, nhưng oai đáng không thấp gây cây đổ, nhà sập khi bị phái luồng thần phong với 20 thành công lực sử dụng.

— Quý vị sẽ phải nín thở khi 2 Đại cao thủ vì nghĩa vụ mà phải đẹp tình bạn quyết đánh nhau để đoạt thinh sử mang, người quyết lấy lại số vũ g đầu trong cổ quan thì đem về cho Tr.Tu đình, kẻ quyết giữ số vũ g để trình oai cho mình...

Danh phẩm bảo đảm của Hãng Tân-Kiệt Y-Oan

ĐẠI VÍ TUYỆN — NÓI TIẾNG TRUNG-HOA
EASTMANCOLOR — PHỤ ĐỀ VIỆT-HOA-ANH

Đọc và giới thiệu nhật báo Tiền Tuyến

mẹ ơi, con nhức răng !

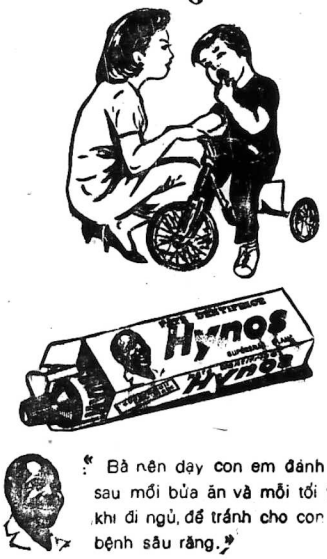

« Bà nên dạy con em đánh răng sau mỗi bữa ăn và mỗi tối trước khi đi ngủ, để tránh cho con em bệnh sâu răng. »

Một lời nhắn nhủ của **Hynos** PHOSPHATÉ

Chủ nhiệm : PHẠM XUÂN NINH
Quản Lý : ĐÀM-MINH-KHÁI
✱ Trị sự : TRẦN-VĂN-LIỆU
✱ Tòa soạn : Tầu tr. bài vở gửi cho Tòa Soạn
Xin đề : Nhật Báo Tiền Tuyến — Hộp Thư số 4 Saigon
Giao dịch quảng cáo xin liên lạc với Tự Trị Sự
(Số 195, GIA-LONG) Đ.T... 20.966
Thư ở bưu điện, ch phiếu xin đề : « Nhật báo Tiền Tuyến »
In tại nhà in riêng của nhật báo Tiền Tuyến.

Đọc trang 7

Bây thú hoang

● Truyện dài của HÀ-HUYỀN-CHI

Tiêu Chảy

DÙNG THUỐC

NEOMYCINE DIAMANT

NÉOMYCINE là một trụ sinh nhập cảng mới kháng nhiều thứ vi trùng gây ra chứng Tiêu chảy.

Có bán tại các nhà thuốc Tây

(k.n. số 96/BYT/DPQC)